

Revista Elim
Numărul 109, iulie 2025

Asemănarea cu Hristos

Biserica
Penticostală
Elim

Asemănarea cu Hristos

Revista Elim

Iulie 2025 nr. 109

Din partea redacției

Revista „Elim” este expresia tipărită a efervescenței spirituale a Bisericii „Elim” animată de iubirea de Dumnezeu și lucrarea Sa. Este demersul de preluare a unor capturi din curgerea timpului ca o versiune contemporană a pietrelor de aducere aminte, care pot îmbogăți prin recursul la simpla lectură.

Viziunea revistei este de a consolida o perspectivă de viață cuprinzătoare bazată pe Scriptură, care să ofere răspunsuri la dilemele și provocările societății în care trăim prin articolele propuse în diferitele secțiuni ale revistei de slujitori și specialiști creștini în diferite domenii.

Nu este neglijată nici dimensiunea informativă pe care această publicație o acoperă în încercarea de a oferi o imagine a vieții comunității la nivelul diferitelor departamente.

Un alt aspect al viziunii revistei este conștientizarea nevoii de implicare în slujire. Acest scop este împlinit de apropierea de realitățile din câmpul de misiune prin mărturia celor care își asumă această slujire sau a celor convertiți, dar de asemenea și prin prezentarea lucrării bisericilor filii.

Dumnezeu să binecuvânteze toți cititorii revistei „Elim”!

Contributori

Marcel Măcelaru

Profesor universitar la Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad, directorul programului de master „Teologie Publică” și coordonator în cadrul programului de doctorat „Teologie Evanghelică”. Autor și editor în cadrul proiectului Central and Eastern European Bible Commentary, care va pune la dispoziția publicului român primul comentariu biblic scris de autori autohtoni.

Ciprian Bălăban

Cadru didactic al Institutului Teologic Penticostal din București. Este pasionat de istoria Bisericii, domeniu în care s-a specializat prin studii la nivel de licență, masterat și doctorat. Cărți publicate: Istoria Bisericii Penticostale din România (1922-1989) - instituție și harisme (2016), Labirintul oglinzilor – șase ipostaze ale pionierului penticostal Eugen Bodor (2022) și Foc din cer – un secol de penticostalism românesc (2022).

Cuprins

Editorial

Asemenea lui Hristos

3

Învățătură

Schimbați, din slavă în slavă!
Duhul Sfânt, consilierul meu
Cum a început credința penticostală în România?

4
5
6

Evanghelizare

Misiune în Uganda
O zi de sărbătoare la Biserica „Elim”, Dumbrăvița
Biserica Penticostală „Emanuel”, Calacea
Evanghelizare la Biserica „Elim”, Toager
Ziua Copilului la Biserica „Maranata”, Diniaș
Seară regională de tineret la Foeni

27
29
30
31

Diverse

Recomandări de carte
Rezolvarea jocurilor

32
33

Evenimente

Momente din viața de rugăciune a Bisericii „Elim”
Iarna - vara sufletului!
Conferința: Familia azi
Botez în apă
Formațiile la iarbă verde
Învierea lui Isus, o dovadă că (...)
Ce sărbătorim la Rusalii?

8
9
10
12
13
14
15

Tineret, adolescenți & copii

Tânărul și inteligența artificială
Conferința județeană de tineret
Ieșire 1 mai
Ieșiri în natură
Școala Duminicală în misiune
Comori veșnice
Împreună semănăm pentru eternitate
Lucrarea cu studenții din „Elim” - 2024-2025
Lucrarea cu adolescenții
Talentul în negoț
Pe urmele pașilor Lui
Colțul jocurilor

16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26

Echipa redacțională

Echipa pastorală

Adrian Stupar
Nelu Mehedinți
Liviu Radeș

Coordonatori

Daniel Argatu
Paul Kiss
Anamaria Moza
Darius Cătană

Layout & Design

Cristian Clețiu

Tipărit la

LettPrint

Fotografii

Media Elim

Contact

Adresă: Str. Virgil Madgearu, nr. 39
Timișoara, România
Email: revista@elim.ro
WEB: www.elim.ro

Asemenea lui Hristos

Nelu Mehedinți

Chipul și asemănarea lui Dumnezeu a însemnat pentru om o relație și o părtășie vitală cu Creatorul său, o viață trăită în ascultare și armonie deplină. Dar din cauza păcatului, omul a pierdut chipul lui Dumnezeu și păcatul a întrerupt acea plăcută comuniune, în locul căreia a apărut rușinea, frica, goliciunea și îndepărtarea de Dumnezeu.

Gândirea omului a fost grav afectată, inima i s-a înrăit și ceea ce i-a spus Dumnezeu s-a împlinit: omul a murit din punct de vedere spiritual, iar chipul și asemănarea lui Dumnezeu s-au șters (Romani 3:23). Totuși, Dumnezeu n-a fost luat prin surprindere de ceea ce s-a întâmplat, căci în îndurarea Lui, El concepușe încă de la început un plan de răscumpărare a omului din păcat, prin jertfa Fiului Său, Isus Hristos. Astfel, despre întruparea lui Isus este scris că El „S-a făcut asemenea oamenilor” (Filipeni 2:7), iar despre revenirea noastră la chipul lui Dumnezeu este scris că „vom fi ca El pentru că Îl vom vedea așa cum este” (1 Ioan 3:2).

Împreună cu slujitorii Bisericii „Elim” am convenit să numim anul 2025, anul asemănării cu Hristos, având ca motto 2 Corinteni 3:18: „noi toți privim cu fața descoperită ca într-o oglindă slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui din slavă în slavă prin Duhul Domnului”.

Restaurarea chipului lui Hristos în noi nu este ceva ce se întâmplă de la sine, ci este un proces continuu, o lucrare pe care o face Duhul Sfânt, și care cere de la noi ascultare, credință, smerenie, pocăință și transformare interioară. Lăsându-ne modelați după Hristos, vrem să reflectăm în trăirea noastră iubirea, blândețea și iertarea Lui. Dar înainte de a-L urma pe Hristos, suntem chemați să ne dezbrăcăm de omul cel vechi

cu faptele lui rele, aceasta însemnând răstignirea firii noastre pământești, lepădarea de sine. Și lucrurile nu se opresc aici, pentru că urmează îmbrăcarea în „omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul” (Efeseni 4:24). Acest proces pe care Duhul Sfânt l-a început în noi, este de fapt lupta noastră zilnică împotriva păcatului, o luptă a credinței în care suntem biruitori prin Isus Hristos, Domnul nostru (1 Ioan 5:4,5).

Asemănarea cu Hristos nu este doar o împlinire personală, ci este în același timp o vie mărturie pentru cei necredincioși. Transformarea care are loc în viața noastră este vizibilă și nu poate fi negată de cei care ne-au cunoscut așa cum eram atunci când trăiam după îndemnurile firii noastre pământești. Acum, însă, prin faptul că am recăpătat chipul lui Dumnezeu, lumina lui Hristos îi atrage și pe semenii noștri la adevăr și la mântuire. Prin credință și pocăință, prin ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu, fiind botezați în apă și cu Duhul Sfânt, am pășit pe această cale a sfințirii, devenind lumini asemenea lui Hristos, care este lumina lumii. Faptele și acțiunile noastre reflectă caracterul divin al Domnului Isus, fiecare dintre noi mărturisind împreună cu apostolul Pavel că acum „nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine” (Galateni 2:20).

În timpul acestui proces de transformare pe care o face Duhul Sfânt în noi pentru a ne asemana cu Hristos, nu suntem singuri, ci ne aflăm în comunitatea bisericii, alături de semenii noștri, credincioși care au aceleași aspirații ca și noi, căci biserica este trupul lui Hristos, iar noi, mădulare unii altora (1 Corinteni 12:27), iar rugăciunea noastră este exprimată cel mai bine în versul cântării:

*Aș vrea Isuse scump să fiu ca Tine
În pribegia mea pe-acest pământ
De-atâtea ori când, grea, ispita vine
S-o biruiesc prin sfântul Tău cuvânt*

*Aș vrea Isuse scump a Ta comoară
De mângăieri, pe veci să-mi dăruiești
Aș vrea ca-n mine tot ce-i vechi să moară
Ca Tu să faci din mine ce dorești!*

Asemănarea cu Hristos

Ianuarie

Transformați după
chipul lui Hristos

Februarie

Dezbrăcarea de
omul cel vechi

Martie

Îmbrăcarea cu omul
cel nou

Aprilie

Înviați împreună cu
Hristos la o viață nouă

Mai

A avea gândul lui
Hristos

Iunie

Transformați prin
puterea Duhului Sfânt

Schimbați, din slavă în slavă!

Marcel Măcelaru

„Căci Domnul este Duhul, și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia. Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.” (2 Corinteni 3:17-18)

Transformarea în asemănare cu Hristos este esența existenței creștine! Este, în același timp, direcția spre care tinde viața duhovnicească autentică și realitatea în care credinciosul este deja ancorat prin lucrarea harului divin. Asemănarea cu Hristos nu este o dimensiune secundară a mântuirii, ci una constitutivă, întrucât implică asumarea unei noi identități: o viață în care „nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine.” Potrivit Scripturii, omul a fost creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, dar acest chip a fost întunecat și deformat de păcat. Restaurarea nu presupune o simplă revenire la o stare originală, ci făurirea unui om nou – o nouă creație în Hristos, chipul desăvârșit al Tatălui (Coloseni 1:15). Chemarea de a deveni asemenea Lui este, așadar, o vocație ontologică: ființa umană își regăsește identitatea, așa cum a intenționat-o Creatorul, doar prin participare la viața Fiului. Prin urmare, „asemănarea cu Hristos” nu este limitată la o imitare morală a Mântuitorului, ci impune participarea profundă la viața Sa – participare făcută posibilă prin lucrarea Duhului Sfânt în viața credinciosului și în comunitatea bisericească.

Dacă transformarea în asemănarea cu Hristos este lucrarea Duhului, înseamnă că Duhul nu este doar o sursă de inspirație pentru trăirea unei vieți morale sau un garant escatologic. Mai degrabă, El este agentul direct al înnoirii. Acțiunea Lui este interioară, pentru că pornește de la transformarea inimii, dar include și dinamica vieții cotidiene, cu toate tensiunile și speranțele existenței umane. De aceea, lucrarea Duhului nu este doar o simplă însoțire spirituală, ci implică o schimbare reală: un proces dinamic și continuu de devenire, o transfigurare a ființei, a gândirii și a trăirii. În această privință, viața creștină este de fapt o chemare la metamorfoză – un parcurs al vieții trăite în Duhul, în care chipul Fiului ia formă în noi „din slavă în slavă.”

Lucrarea Duhului Sfânt constituie mediul vital al acestei deveniri. Nu ne putem transforma singuri în asemănarea cu Hristos, oricât de nobile ar fi eforturile noastre morale. Duhul este Cel care regenerează, luminează și sfințește viața credinciosului, modelând-o în acord cu viața Fiului. El restructurează întreaga noastră ființă – gândirea, afectele, voința și înclinațiile inimii. Prin Duhul, credinciosul este înnoit „în duhul minții lui” (Efeseni 4:23), devenind o „făptură nouă” (2 Corinteni 5:17). Acest proces nu este uniform și nici automat. Duhul lucrează în ritmul fiecăruia, respectând libertatea omului, dar chemându-l constant la deschidere, ascultare și colaborare. De aceea, a deveni asemenea lui Hristos înseamnă, în esență, a fi locuit de Duhul Său. În toate acestea, însă, Duhul Sfânt nu acționează asupra omului ca asupra unui obiect, ci colaborează cu fiecare dintre noi, într-o relație vie. Prin rugăciune, prin meditație la Scriptură, prin comuniunea frățească, prin participarea la acte de cult și prin slujirea iubitoare, credinciosul devine părtaș al unei lucrări tainice, dar reale – formarea chipului lui Hristos în el (Galateni 4:19). Astfel, în procesul transformării, Duhul nu estompează voința umană, ci o eliberează. Acolo unde este Duhul Domnului, este adevărata slobozenie (2 Corinteni 3:17) – nu autonomia eului nostru, ci puterea de a iubi, de a sluji, de a trăi adevărul.

Asemănarea cu Hristos nu este un proiect individualist, ci o realitate

trăită în trupul lui Hristos – în comunitatea credincioșilor. Duhul Sfânt care lucrează în fiecare credincios este același care zidește Biserica, armonizând darurile, slujirile și vocațiile pentru zidirea întregului trup. Prin urmare, comunitatea este spațiul în care chipul lui Hristos capătă formă colectivă: locul unde transformarea personală este încurajată, corectată și desăvârșită. Aici se practică iertarea, răbdarea, purtarea poverilor și dragostea – manifestări concrete ale unei vieți trăite „în Hristos.” Desigur, o astfel de trăire nu ne vine în mod natural. Trăim într-o cultură marcată de individualism și fragmentare, iar redescoperirea dimensiunii comunitare a devenirii în Hristos este nu numai o necesitate teologică, ci o condiție vitală pentru maturizarea spirituală. Biserica nu este decorul formării spirituale, ci spațiul ei firesc: locul unde Duhul modelează asemănarea cu Fiul prin ritmuri comunitare și în cadrul relațiilor autentice.

Expresia vizibilă a asemănării cu Hristos este evlavia autentică. În sens biblic, evlavia nu are de-a face cu o pietate impusă sau cu discipline spirituale golite de conținut, ci cu o viață trăită în reverență, statornicie și devotament față de Dumnezeu. Ea este manifestarea coerentă a unei vieți transformate de Duhul Sfânt și ancorate în Hristos. Tocmai de aceea, evlavia nu presupune retragerea din lume, ci o implicare profundă – nu ca oglindire a spiritului vremii, ci ca mărturie vie a „făpturii noi.” Evlavia, deci, nu este o sfințenie artificială, o demonstrație de performanțe spirituale, ci izvorăște dintr-o conștiință mișcată de Duhul lui Dumnezeu și se exprimă într-o relație vie cu Hristos. Ea se face vizibilă în atitudini și gesturi concrete, în smerenie și slujire. Evlavia autentică nu caută aplauze, ci roada Duhului – este o mărturie tăcută dar puternică a unei vieți în care Hristos este prezent cu adevărat.

A deveni asemenea lui Hristos înseamnă și o transformare a gândirii. Procesul metamorfozei duhovnicești nu atinge doar voința și comportamentul, ci pătrunde în straturile profunde ale gândirii și ale imaginației. Apostolul Pavel vorbește despre „răsturnarea izvodirilor minții” și despre „orice gând făcut rob ascultării de Hristos” (2 Corinteni 10:5) – o expresie care descrie nu doar disciplinarea gândirii, ci o reconfigurare a întregului orizont interior: criterii, valori, reprezentări, simboluri, așteptări. Lucrarea Duhului se extinde, așadar, și asupra imaginarului – acel spațiu lăuntric în care se nasc nu doar gândurile, ci și fricile, dorințele, interpretările realității și ale propriei identități. Într-o lume saturată de imagini deformante, de mituri identitare și de narațiuni toxice, această lucrare devine esențială. Duhul Sfânt eliberează mintea de idoli culturali și ideologici, vindecă imaginile distorsionate despre Dumnezeu, despre lume și despre sine, și reconstruiește simbolic structura inimii. El ne învață să privim realitatea nu prin lentila fricii sau a performanței, ci prin crucea și învierea lui Hristos – cu nădejde, compasiune și discernământ. Aceasta este pedagogia Duhului – o lucrare care reeducă percepțiile și reformează năzuințele, învățându-ne să vedem, să simțim și să dorim asemenea lui Hristos. În acest proces, gândirea nu este anulată, ci regenerată; imaginația nu este suprimată, ci vindecată și reorientată spre adevăr. Astfel, asemănarea cu Hristos devine metanoia – o convertire profundă a minții și a inimii, o trezire la realitatea împărăției lui Dumnezeu.

În concluzie, asemănarea cu Hristos, lucrată de Duhul lui Dumnezeu, este mai mult decât o năzuință personală – este chemarea și darul vieții creștine. Ea nu presupune perfecțiune, ci disponibilitate; nu este o realizare individuală, ci o călătorie în comuniune cu Dumnezeu și cu frații. Într-o lume marcată de grabă și superficialitate, taina acestei deveniri rămâne o mărturie profundă a lucrării nevăzute, dar reale, a harului divin. Acolo unde Duhul modelează viața, chipul lui Hristos ia formă, în mod discret, dar vizibil, rezultând în oameni transformați și comunități înnoite – o umanitate schimbată, din slavă în slavă.

Duhul Sfânt, consilierul meu

Adrian D. Stupar

Într-o lume tot mai marcată de instabilitate emoțională, confuzie morală și căutare de sens, nevoia de consiliere autentică și profundă a crescut foarte mult. Oamenii sunt tot mai interesați să își înțeleagă trăirile, să își vindece rănille interioare și să găsească un drum clar în viață. Psihologia și psihoterapia încearcă să ofere soluții, dar adesea nu reușesc să atingă dimensiunea profundă a ființei umane – sufletul și duhul. În acest context, copiii Domnului au parte de o resursă unică și supranaturală: Duhul Sfânt, prezentat în Scriptură nu doar ca o forță divină, ci ca o persoană vie, activă și implicată în viața credinciosului, care aduce lumină, călăuzire, mângâiere și adevărata transformare.

În Evanghelia după Ioan, în patru pasaje esențiale (14:16, 14:26, 15:26 și 16:7), Duhul Sfânt este numit în limba greacă Parakletos. Între multe simboluri ale Duhului (porumbelul, focul, vântul), acesta este singurul cu valență profund personală. Termenul Parakletos a fost interpretat în mai multe moduri: „Mângâietor”, „Apărător”, „Avocat”, „Ajutor”, „Învățător” și, într-o accepțiune recentă, chiar „Consilier”.

Motivele pentru care lucrarea complexă a Duhului Sfânt în viața credincioșilor este asociată cu consilierea, au o strânsă legătură cu așteptările pe care oamenii le au de la consiliere. În cadrul consilierii, oamenii se așteaptă să găsească alinare pentru sufletele lor rănite. Spațiul consilierii devine locul în care își pot deschide sufletul fără teama de a fi judecați sau respinși, ci mai degrabă înțeleși și protejați. De asemenea, consilierea are și rolul de a aduce claritate în înțelegerea problemelor și de a oferi cele mai bune soluții pentru acestea.

În continuare vom observa trei funcții ale Duhului Sfânt în viața credinciosului, care îl recomandă pe Duhul ca fiind cel mai bun consilier.

1. Duhul Sfânt – Mângâietorul

Una dintre cele mai cunoscute funcții ale Duhului Sfânt este cea de Mângâietor. În Ioan 14:16, Isus promite ucenicilor: „Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac.” Această promisiune vorbește despre continuitatea prezenței divine. După plecarea lui Isus, Duhul Sfânt urma să fie prezent permanent, aducând mângâiere, siguranță și sprijin celor credincioși. Mângâierea Duhului nu este doar emoțională, ci și existențială: El oferă sens în suferință, lumină în întuneric și pace în mijlocul încercărilor.

În 2 Corinteni 1:3-4, apostolul Pavel scrie: „Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeu oricărei mângâieri, care ne mângâie în toate necazurile noastre...” Această mângâiere divină este adusă credincioșilor prin lucrarea Duhului Sfânt. În contextul consilierii practicate în cadrul bisericii, aceasta oferă baza unei relații spirituale profunde, în care omul nu se simte singur, ci însoțit de un Mângâietor divin, care îl înțelege în profunzime și îi sprijină în mijlocul greutăților și necazurilor.

2. Duhul Sfânt – Apărătorul

O altă dimensiune a funcției Duhului Sfânt este cea de Apărător sau Avocat. În Ioan 15:26, Isus afirmă: „Când va veni Mângâietorul, pe care vi-l voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care porcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine.” Aici, Duhul Sfânt este văzut ca un martor divin, care apără adevărul despre Hristos și îi susține pe cei care mărturisesc credința. Apărătorul nu este doar o forță morală, ci o persoană divină care intervine în favoarea credinciosului, aducând curaj, discernământ și convingere.

În Romani 8:26-27, apostolul Pavel subliniază: „Tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră; căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite.” În aceste versete se vede clar rolul de intermediar și apărător al Duhului, care mijlocește la Dumnezeu în locul nostru. Când slujitorii bisericii nu găsesc cuvintele potrivite sau soluțiile necesare, Duhul este Cel care intervine direct, mijlocind, în concordanță cu voia divină. Aceasta este imaginea biblică a unui consilier nevăzut care nu doar ascultă, ci acționează activ în favoarea consiliatului, prin slujitorii implicați în consiliere.

3. Duhul Sfânt – Învățătorul

A treia funcție majoră este cea de Învățător. În Ioan 14:26, Isus afirmă: „Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.” Acest verset pune în lumină rolul Duhului ca iluminator al minții și călăuzitor al înțelepciunii divine. Duhul nu transmite doar cunoștințe teoretice, ci oferă învățătură vie, contextualizată, profund aplicabilă în viața zilnică a credinciosului. El traduce învățăturile lui Hristos în limbajul personal al fiecărui om, ajutându-l să înțeleagă și să trăiască Evanghelia.

În 1 Corinteni 2:10-13, apostolul Pavel subliniază: „Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său; căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu.” Această lucrare pedagogică a Duhului este vitală pentru consilierea spirituală. De multe ori, oamenii au nevoie nu doar de alinare emoțională, ci și de claritate teologică și direcție morală. Duhul Sfânt acționează ca un mentor spiritual, conducându-ne spre adevăr, învățându-ne cum să trăim conform voinței lui Dumnezeu și ajutându-ne să ne maturizăm în credință.

Concluzie

Într-o epocă în care consilierea este căutată cu disperare, iar sufletul uman este tot mai rănit, prezența consilierului divin, Duhului Sfânt, este o realitate de neînlocuit pentru credincios. El este mai mult decât un terapeut sau un prieten – este Dumnezeu prezent în viața omului, care mângâie, apără și învață.

Funcțiile Duhului Sfânt, așa cum sunt revelate în Evanghelia după Ioan – Mângâietor, Apărător și Învățător – arată complexitatea și profunzimea prezenței divine. Acestea conduc spre înțelegerea faptului că Duhul Sfânt este de neînlocuit în viețile credincioșilor. Duhul Sfânt este cel care aduce nu doar alinare, ci și adevăr, discernământ și restaurare. A încerca consilierea fără această dimensiune spirituală – prezența Duhului Sfânt – înseamnă a rămâne la un nivel superficial al problemei umane.

De aceea, credinciosul este chemat să cultive o relație profundă cu Duhul Sfânt, să asculte vocea Lui, să se lase călăuzit și îndrumat. Duhul Sfânt nu este un substitut pentru consilierea umană, dar este Consilierul suprem, fără de care niciun proces de transformare spirituală nu poate fi complet. Puterea, lumina și dragostea pe care El le aduce în inimă sunt garanția unei vieți creștine trăite în plenitudine.

Cum a început credința penticostală în România?

Ciprian Bălăban

Pe data de 10 septembrie 2022 Biserica Penticostală din România a sărbătorit un secol de la începutul acestei credințe în țara noastră. Ziua de 10 septembrie 1922 este ziua în care soții Gheorghe și Persida Bradin au hotărât ca în locuința lor din Păuliș să întemeieze o biserică penticostală.

Gheorghe și Persida Bradin au auzit pentru prima dată despre credința penticostală în anul 1921 de la un consătean reîntors în localitate după un timp petrecut în Los Angeles, California. În anul 1922 soții Bradin au primit de la un alt consătean o broșură adusă din SUA în care principiile credinței penticostale erau prezentate în limba română. Această broșură se numea Adevărul biblic și vorbea despre vindecarea prin credință și primirea botezului cu Duhul Sfânt. În ea era trecută și o adresă din orașul Cleveland, statul Ohio, la care Gheorghe Bradin a trimis o scrisoare cerând unele lămuriri cu privire la rugăciunea stăruitoare pentru primirea botezului cu Duhul Sfânt.

Între timp, până nu primiseră răspuns la scrisoare, căutările familiei Bradin erau determinate foarte mult de starea de sănătate precară a Persidei. Ea era bolnavă de hidropizie, tuberculoză și basedow. În luna iunie a anului 1922, Gheorghe Bradin împreună cu Persida se deplasau de la Cuvin la Păuliș. Pe drum, pe când intrau în Păuliș, Persida s-a simțit atât de rău, încât i se părea că va muri înainte să ajungă acasă. Cei doi s-au oprit și au făcut o rugăciune, în urma căreia Persida a fost vindecată atât de tuberculoză, cât și de hidropizie. Mai târziu, tot la o rugăciune, Persida a fost vindecată și de boala basedow.

La începutul lunii septembrie 1922 soții Bradin primesc răspuns pentru scrisoarea trimisă la adresa din Cleveland. Răspunsul este scris de Pavel Budean din Akron, un oraș aflat la aproximativ 60 km de Cleveland. În urma citirii acestei scrisori, soții Bradin decid să devină penticostali, astfel că începând de duminică 10 septembrie 1922 ei nu mai frecventează adunarea baptistă al cărei conducător era chiar Gheorghe Bradin. În memoriile sale, Gheorghe Bradin descrie

acest serviciu religios ca fiind un șir de câte șapte rugăciuni individuale, rostite de el și soția sa Persida, pe rând, „cum s-a rugat Ilie ca să plouă.” Așa au trecut două duminici, apoi au fost căutați de credincioșii baptiști din biserică. Unii dintre ei li s-au alăturat, astfel că pe la sfârșitul anului 1922 comunitatea penticostală din Păuliș număra aproximativ 30 de persoane majore, formând și un mic cor.

În anul 1923 au trăit și primele experiențe ale botezului cu Duhul Sfânt, însoțit de semnul vorbirii în alte limbi. Era ceea ce de fapt ei își doreau, această experiență a creștinismului apostolic. Înainte de aceasta, unii dintre cei care stăruiau au avut unele vedenii care le-au întărit credința. Prima persoană care a avut această experiență a fost Persida Semenasc din Cuvin în martie 1923. În ziua de 3 iunie 1923 au fost botezați cu Duhul Sfânt Persida Bradin și soțul ei Gheorghe Bradin, apoi în perioada următoare Persida Stoiu, Dimitrie Stoiu și Maria Andraș, toți din Păuliș, și Vasile Semenasc din Cuvin.

Primul botez în apă a fost oficiat de către Pavel Budean – venit într-o vizită în România – pe data de 16 octombrie 1924 la ora 23, în râul Mureș, la o depărtare de aproximativ 1,5 kilometri de localitatea Păuliș. Cu această ocazie au fost botezate în apă 16 persoane. Serviciile religioase nu puteau fi ținute ziua deoarece erau urmăriti atent de jandarmi. În aceste condiții, credincioșii penticostali se adunau de obicei de la ora 9 seara până la 5 dimineața, timp în care circulația pe străzi era oprită. În casele în care se adunau, puneau perne în geamuri, pentru ca de afară să nu se poată vedea că înăuntru este lumină (fapt care a dus la apariția unor zvonuri false despre credincioși), iar în timpul verii se adunau în păduri.

În contextul în care credincioșii penticostali aveau interdicție de a se întruni, Pavel Budean a avut inițiativa depunerii unei cereri de recunoaștere oficială la Ministerul Cultelor. Răspunsul la această cerere nu a fost primit de credincioși, dar a venit indirect prin decizia nr. 5734/29 ianuarie 1925 dată de Ministerul Cultelor, în care, printre asociațiile religioase interzise în România, erau trecuți și penticostalii.

Pe lângă grupul apărut în septembrie 1922 la Păuliș, în zona Aradului, la începutul deceniului 1920 sunt consemnați credincioși penticostali și în comunitățile săsești din localitățile Curciu și Dârlos, aflate în apropierea orașului Mediaș. Primele informații despre răspândirea credinței penticostale în această zonă sunt documentate de pastorul Eugen Bodor. Din datele colectate în anul 1936 și publicate în 1946 aflăm despre Susana Komerth, care în anul 1920 s-a întors din orașul american Detroit, în Curciu, localitatea sa de baștină. În Detroit, Susana a aderat la credința penticostală, experimentând și botezul cu Duhul Sfânt. În acest oraș exista pe atunci un grup mare de penticostali români, care până în anul 1922 au frecventat biserici americane. În anul 1922 românii din Detroit au înființat prima biserică penticostală românească din SUA.

Prima persoană convertită la învățătura „Evangheliei depline” propovăduită de Susana Komerth, care a trăit și experiența botezului cu Duhul Sfânt, este Reghina Mantsch din Dârlos, în anul 1921. Apoi, la credința penticostală au mai aderat Elisse Alischer, Reghina Schuber, Elisse Alicher II, Elisse Schuber și Etisse Kraus din localitatea Curciu și Maria Mantsch, Ana Mantsch, Sofia Ungar, Maria Ungar, Katerina Török și Michael Thelmann din localitatea Dârlos.

Alte informații fac referire la trei femei de etnie săsească care, după Primul Război Mondial, s-au deplasat la Berlin,

unde au luat legătura cu o comunitate penticostală despre care au aflat dintr-o revistă. Aici au fost botezate în apă și au rămas un timp mai îndelungat, până au fost botezate cu Duhul Sfânt.

În perioada imediat următoare au luat ființă comunități penticostale și în alte localități din zonă: Păucea, Bazna, Bratei, Ațel, Dumbrăveni, Biertan și Mălâncrav. Acestea inițial au fost păstorite de Michael Thelmann, convertit în anul 1923, el fiind ordonat de misionarul suedez George Steen care a făcut o vizită zona Mediaș. Totuși, în primii ani de existență, grupurile penticostale dintre sași au rămas închise în cadrul etnic, credința lor nepropagându-se în comunitățile românești.

Informații aduse recent în prim plan indică trăirea unor experiențe penticostale de către persoane din Bucovina imediat după Primul Război Mondial. Constantin Cornea din Vicovu de Sus s-a convertit la credința evanghelică pe când era pe front în anul 1917. Apoi de pe front el trimite o scrisoare acasă, mărturisindu-le schimbarea din viața sa. Cornea le spune despre adunarea din Pătrăuții de jos, zona Storojineț (azi în Ucraina), unde se află o comunitate care are convingeri identice cu cele la care a aderat el pe front. Biserica din Pătrăuții de Jos este prima biserică baptistă românească din zonă, formată în anul 1913. După ce Toader Nițu, cumnatul lui Constantin Cornea, se convertește și el, prin propovăduirea lui Nițu se pun bazele unei comunități baptiste în Vicovu de Sus. Deși membri acestui grup au aderat la credința baptistă, sunt mărturii că prin 1920 Iustina Nițu era cunoscută între ei ca fiind prorociță, probabil în contextul influențelor mistice a hristoverilor, duhoborilor sau molocanilor, apăruiți în Rusia încă din secolele XVII-XVIII și care au proliferat în secolul XIX, sau a așa-numiților „pryguni” apăruiți în zona Ucrainei în secolul XIX.

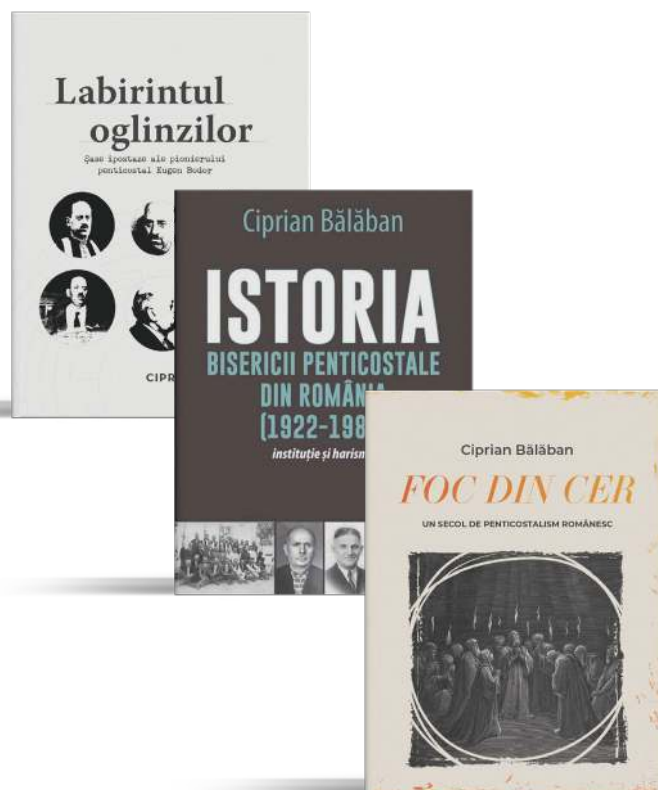
În această perioadă este documentat în zona Bucovinei un singur grup penticostal al cărei învățătură provenea din SUA. Acesta a fost format de Teofilat Rotariu din Udești, care în anul 1906, pe când avea 16 ani, a plecat la muncă în SUA împreună cu doi frați de-ai lui și alți prieteni. Aici s-a stabilit în Los Angeles, statul California, unde a lucrat la întreținerea unui atelier de strunguri. În anul 1910 Teofilat a avut un grav accident de muncă, fiind prins la curelele unui strung. Pe când era internat în spital, patronul său care era penticostal i-a vorbit despre credința mântuitoare și despre posibilitatea vindecărilor supranaturale. În urma ungerii cu untdelemn de către un pastor, starea de sănătate a lui Teofilat s-a îmbunătățit foarte repede. Teofilat a început să frecventeze o biserică penticostală unde a fost botezat în apă, apoi a trăit și experiența botezului cu Duhul Sfânt. În 1914 s-a întors în Udești de unde a fost recrutat și trimis pe front. După ce s-a întors din război, prin anul 1920, a format o comunitate penticostală în casa fratelui său mai mare. Pentru iarna 1920-1921 sunt consemnate patru persoane din Udești care au fost botezate cu Duhul Sfânt.

Totuși, despre existența unor credincioși penticostali în zona Bucovinei înainte de anul 1928, primii pionieri penticostali din zonă nu aveau cunoștință. Este cert că pastori precum Eugen Bodor, Pantelimon Cojocar, Arcade Coroamă, Constantin Pătraș și Pavel Coroamă, de la care ne-au rămas relatări despre începutul penticostalismului, nu cunoșteau nimic despre grupuri penticostale în Bucovina înainte de 1928. Astfel de informații au fost documentate abia în ultimele trei decenii. Motivul pentru care aceste mărturii au rămas în penumbră pentru mult timp ar putea fi faptul că mai multe grupuri cu caracteristici penticostale din zonă au aderat între anii 1922-1927 la gruparea studenților în Biblie (martorii lui Yehova) răspândiți prin Bucovina în acea vreme. Cel puțin pentru comunitățile din Vicovu de Sus, Bilca și Solca este documentată în istoria lor o etapă în care au aparținut de

această organizație. Aceeași explicație ne ajută să înțelegem și cum Gavril Cârstean, considerat de mulți primul penticostal din zonă în anul 1928, lider cunoscut între studenții în Biblie, reușește să înființeze în anul 1930 filiala Suceava, în urma migrării multor grupuri de la „studenți” spre penticostalism. Cel mai probabil că substratul penticostal existent în aceste comunități să fi fost determinat în trecerea lor la credința penticostală. La răspândirea penticostalismului în zona Bucovinei în anul 1928 un rol important au avut Augustin Buta din localitatea Deag (pe atunci în județul Târnava Mică, azi în județul Mureș), care a propovăduit mesajul penticostal prin zona Bucovinei și sora Agapia Vlașin (apare și sub variantele Vlas, Vlașiu, Wlaschin) din Solca. Sora Vlașin, o credincioasă baptistă din Solca a emigrat în orașul Detroit din SUA. Aici a devenit penticostală. Întorcându-se în Solca a găsit foștii credincioși bapțiști de aici împărțiți între adventiști și studenți în Biblie. În situația întâlnită, sora Vlașin a început cu multă hotărâre să prezinte credința ei penticostală atât consătenilor ei, foști bapțiști, cât și unor persoane din alte localități.

Deși credința penticostală a apărut aproape simultan în trei zone ale țării, grupul apărut în Păuliș și împrejurimi avea să devină cunoscut în întreaga țară la începutul anului 1925, când a fost publicat în ziare răspunsul negativ primit la prima cerere de recunoaștere oficială depusă la minister de acest grup. Gheorghe Bradin mărturisește, că în urma publicării acestui răspuns, a primit mai multe scrisori și chiar vizita unor persoane care erau interesate de noua credință penticostală. Astfel, putem observa că lucrarea de trezire spirituală a „ploii târzii” a început simultan în mai multe părți ale României, dar data de 10 septembrie 1922 s-a impus ca o piatră de hotar al începutului acestei treziri în contextul în care grupul apărut la Păuliș a devenit cunoscut în întreaga țară ca fiind cel inițial.

PS: Pentru cei interesați de istoria penticostalismului românesc recomandăm următoarele cărți ale autorului: Istoria Bisericii Penticostale din România (1922-1989): instituție și harisme (2016); Foc din cer: un secol de penticostalism românesc (2022); Labirintul oglinzilor: șase ipostaze ale pionierului penticostal Eugen Bodor (2022).

Momente din viața de rugăciune a Bisericii „Elim”

Ilie Petcovici Ianuarie 2025

Unul dintre punctele forte ale bisericii noastre este rugăciunea! Așa am primit de la înaintașii noștri și așa am găsit scris în Biblie că: “ei stăruiau în învățătura apostolilor, legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni” (Fapte 2:42). Asta făcea biserica primară și așa ne dorim să continuăm și noi în zilele noastre.

Despre rugăciune găsim scris în Psalmul 65:2: “Tu ascultă rugăciunea, de aceea toți oamenii vor veni la Tine”. De aici putem înțelege, iarăși, că Dumnezeu este întotdeauna disponibil să ne asculte rugăciunile de fiecare dată când venim înaintea Lui și ne rugăm. Indiferent care ar fi motivul de rugăciune, El este gata să ne asculte și să lucreze.

Încă de la începutul anului 2025, de când s-a propus viziunea anului și au fost stabilite bine câteva obiective, am convenit împreună cu conducerea bisericii și corpul pastoral că toate obiectivele noastre trebuie pregătite mai întâi cu rugăciune și post.

De aceea, s-a hotărât ca la sfârșitul lunii ianuarie și începutul lunii februarie să avem o campanie de evanghelizare și înaintea serilor de evanghelizare s-au organizat trei zile de rugăciune împreună cu toată biserica și anume în data de 20-22 ianuarie. Ne-am rugat specific pentru slujitorii invitați care urmau să slujească prin predicare, pentru formațiile bisericii care aveau să slujească prin cântare, pentru prietenii casei Domnului pentru ca Dumnezeu să lucreze la inima lor și nu în ultimul rând pentru biserica Domnului „Elim” ca să fie zidită sufletește prin Cuvântul predicat. Și mulțumim Domnului pentru tot harul pe care l-a revărsat în toată perioada de evanghelizare și pentru toți cei care s-au hotărât pentru Isus Hristos și s-au predat Domnului, ca mai apoi în 13 aprilie să încheie legământ în apă cu Domnul.

După lucrarea aceasta de evanghelizare s-a hotărât să avem o campanie de rugăciune stăruitoare în vederea botezului cu

Duhul Sfânt. În perioada 24-26 februarie am avut aceste zile de rugăciune stăruitoare în care biserica a fost încurajată și motivată la stăruință de către frați, care au dat îndemnuri specifice lucrării Duhului Sfânt și au accentuat importanța Duhului Sfânt în viața credinciosului, valoarea Duhului Sfânt, despre ce trebuie avut în vedere pentru primirea botezului cu Duhul Sfânt și care e scopul acestui botez cu Duhul Sfânt în viața credinciosului. În urma celor trei seri de stăruință Îi mulțumim Domnului pentru cele 15 persoane care au fost botezate cu Duhul Sfânt și alte zeci pe care Dumnezeu le-a umplut cu Duhul Sfânt și cu putere.

Lucrarea aceasta de rugăciune a continuat în Biserica „Elim” cu alte două seri speciale de rugăciune în datele de 2-3 iunie în vederea rodirii Duhului Sfânt în viața credincioșilor în prima seară, iar în a doua seară ne-am rugat specific pentru darurile Duhului Sfânt. Ne dorim ca Dumnezeu să mai dea daruri bisericii Sale pentru zidirea ei.

Această lucrare atât de frumoasă și specială de rugăciune în Biserica „Elim” și în viața credincioșilor se desfășoară în fiecare marți, când o parte însemnată de credincioși din comunitatea noastră, și nu numai, vin și se roagă timp de două ore. Dumnezeu ne onorează cu prezența Lui de fiecare dată și cu o atmosferă de rugăciune ziditoare.

Iarna - vara sufletului!

Evangelizare început de 2025

Medeleian Paul

La începutul anului 2025 au fost organizate mai multe seri de evangelizare în Biserica „Elim”. Acestea au început la sfârșitul lunii ianuarie timp de patru zile și s-au extins pe durata întregii luni februarie, în zilele de joi și duminică seara. Am fost binecuvântați să îi avem împreună cu noi pe mai mulți frați slujitori din țară, dar și din străinătate.

Evangelizarea a început pe data de 30.01, când l-am avut ca invitat pe fratele Ciprian Preda Mușat, prezbiter în Biserica Penticostală „Betania” din Arad, textul biblic fiind din cartea Deuteronom, capitolul 30. Prin fratele, Dumnezeu ne-a vorbit că El este Cel care a făgăduit binecuvântarea poporului Său, dar intrarea în ea, este alegerea noastră personală. Vineri seara a slujit fratele Radu Mariș, pastor al Bisericii Penticostale „Speranța” din Oradea. Textul ales a fost din Evanghelia după Ioan, capitolul 21, fiind provocăți de întrebarea aparent banală, dar care are un impact profund în viața noastră: mai iubim noi pe Domnul? Dacă da, cât de mult?

În seara de sâmbătă l-am avut ca oaspete pe fratele pastor Călin Turc de la Cluj-Napoca, din Biserica „Albini”. Prin el am fost binecuvântați cu un mesaj profund și puternic despre iertare și beneficiile ei, cuvânt inspirat din cartea 1 Samuel, capitolul 25. Ziua de duminică a fost o adevărată sărbătoare pentru sufletele noastre. Dimineața am serbat Cina Domnului, iar programul de seară a continuat cu evangelizare. La ambele servicii ne-am bucurat de prezența fratelui pastor Călin Onițiu de la Biserica „Betania” din Dublin. Prin el, Dumnezeu a dat învățătură și motivație la slujire Bisericii „Elim”, dar și fratele a fost impresionat de prezența și modul de închinare al membrilor bisericii noastre. A Domnului fie slava în veci!

Evangelizarea a continuat pe durata întregii luni februarie în serile de joi și duminică, bucurându-ne de mesaje pline de har din partea mai multor slujitori veniți mai de aproape sau mai de la depărtare, dar având dorința de a sluji Domnului și comunității „Elim”. Îi amintim, dar ne și amintim, de frații Gabi Zăgorean, Laszlo Csucs și Gabi Floruț în serile de joi, dar și pe frații Dan Lucaci, Nicu Stoia și Dorel Coraș în serile de duminică.

La final putem spune și noi la fel cum o făcea și apostolul Pavel odinioară în epistola adresată corintenilor: „Eu am sădit, Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească” (1 Corinteni 3:6).

Și la „Elim”, unii au sădit, alții au udat, dar Dumnezeu a fost, este și va rămâne Cel care conștientizează omul de starea sa de păcat prin Duhul Sfânt, pe care l-a trimis în lume.

„Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata. În ce privește păcatul, fiindcă ei nu cred în Mine” (Evanghelia după Ioan 16:8-9).

Să credem cu tărie în Cel ce este viu în vecii vecilor, singurul care poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de El!

Conferința: Familia azi

Martie 2025

Liviu Radeș

În perioada 15-17 martie, în biserica noastră, sub egida „Familia.Azi”, au avut loc seri de învățătură cu tema „Viața cu Dumnezeu în familie”.

Evenimentul l-a avut ca invitat special pe pastorul Andrei Popescu din Portland. Atât în cadrul conferinței desfășurate sâmbătă, 15 martie, cât și în cele două întâlniri duminicale, precum și în seara de luni care a urmat, timpul a fost dedicat unor subiecte esențiale și actuale, privind relațiile familiale dintre soț și soție, precum și dintre părinți și copii.

Cu ajutorul tehnologiei, prin platforma Slido, a fost facilitată adresarea de întrebări legate de problematici familiale. Conform sugestiei fratelui Andrei Popescu, fiecare sesiune a fost împărțită în două părți: prima jumătate a fost destinată învățaturii din Cuvântul lui Dumnezeu, iar cealaltă, răspunsurilor la întrebările primite. Și așa a fost! Au sosit peste 80 de întrebări, însă nu a fost timp suficient pentru a răspunde tuturor.

Familia este mult mai mult decât o simplă convenție socială. Ea reprezintă imaginea cea mai fidelă a Trinității Divine, dar și a relației dintre Hristos și Biserica Sa. Este locul unde ia naștere și pulsează viața, unde dragostea se învață și unde caracterele se formează. Familia se clădește prin dragoste, în cadrul legământului consfințit prin taina cununiei. Tot familia este și locul unde se pot face unele dintre cele mai mari greșeli din viață! Tocmai de aceea, avem nevoie să învățăm să viețuim frumos în această dimensiune.

Lipsa disputelor într-o familie poate fi semnul unei maturități, dar poate indica și o resemnare, o trăire lipsită de armonie, de culoare și de viață, cu vieți trăite paralel, fără conectare reală. Cuvântul lui Dumnezeu are atât de multe să ne învețe despre cum putem construi relații familiale sănătoase și desăvârșite.

Evenimentul „Familia.Azi”, cu tema „Viața cu Dumnezeu în familie”, prin sesiunile susținute de fratele Andrei Popescu,

a avut tocmai scopul de a ne provoca la o evaluare sinceră a modului în care trăim în familie și de a învăța despre valorile și arta prin care ne putem construi căminul.

Pentru pregătirea conferinței s-a format un grup de inițiativă din 17 familii. În total, peste 130 de persoane s-au implicat în buna desfășurare a acestui eveniment. Unii au montat corturile și au pregătit decorul, alții s-au ocupat de activitățile media și de materialele tipărite. Unii au făcut cumpărături, iar alții au gestionat numeroase alte aspecte organizatorice. Zeci de surori au gătit cu dragoste deosebite feluri de mâncare pentru prânz și pauzele dintre sesiuni. Tinerii din departamentul Școlii Duminicale al bisericii s-au ocupat de copiii participanților.

Atmosfera a fost una de bucurie generală și mulțumire înaintea Domnului pentru oportunitățile de slujire, pentru părășia frumoasă, dar mai ales pentru frumusețea și profunzimea învățăturii primite.

Prin harul Domnului și ținând cont de dorințele exprimate din adunare, biserica noastră va organiza anual două conferințe pentru familii. Următoarea conferință din acest an va avea loc în perioada 21-24 noiembrie.

Domnul să binecuvânteze biserica noastră și fiecare familie în parte!

Într-o lume care nu mai caută adevăratele valori, să susținem, să apărăm și să ne bucurăm cu toții de locul cel mai special gândit de Dumnezeu pentru copiii Săi: căminul familial, parte vie a Bisericii!

Botez în apă

Aprilie 2025

Flavius Nopcea

Dumnezeu este acela care cheamă la mântuire și omul are responsabilitatea să răspundă acestei chemări. Fiecare om răspunde lui Dumnezeu într-un fel sau altul. Nici unul nu este în situația în care nu răspunde chemării lui Dumnezeu. Trebuie să înțelegem că și amânarea, indiferența, nepăsarea, tăcerea, disprețul reprezintă un răspuns și Dumnezeu va trata aceste atitudini ale noastre înspre condamnarea noastră eternă. În cele din urmă lumea această se va împărți în două mari categorii de oameni: aceia care au capitulat în ascultare deplină de Domnul Isus și aceia care au ales calea răzvrătirii. Supunerea față de Domnul Isus desparte destine, familii, națiuni pentru totdeauna!

Dar mulțumim Domnului că mai bine de 40 de suflete au răspuns pozitiv cercetării și convingerii Duhului Sfânt. Au înțeles nevoia urgentă după un Salvator, Mântuitor, Răscumpărător și nu le-a fost greu și nu le-a fost rușine să mărturisească public că viața lor a fost radical schimbată de Domnul Isus.

Biserica, trupul Domnului Isus, a crescut, s-a îmbogățit și s-a extins. Granițele Împărăției lui Hristos au fost extinse în noi familii și localități. Biserica este un organism viu, un trup

„Cine va crede și se va boteza va fi mântuit, dar cine nu va crede va fi osândit.” Marcu 16:16

unui asupra celorlalți spre a ne îndemna la dragoste și fapte bune. Îndemnul frătesc trebuie dat și de asemenea primit. Ne rugăm ca Dumnezeu să binecuvânteze noii credincioși cu maturitate pentru a putea înțelege chemarea lor, slujirea lor și responsabilitatea lor.

viu care crește și se dezvoltă înspre ținta supremă care este înălțimea staturii plinătății lui Hristos. Cu toții alergăm în această cursă cu mare pasiune, neobosiți și neînfricați știind că la capătul alergării noastre ne așteaptă Mântuitorul nostru.

Înțelegem de asemenea că actul botezului reprezintă un legământ sacru între noi și Dumnezeu prin care ne angajăm la ascultare necondiționată, la credincioșie până la moarte. Măcar că este ușor să rostim promisiuni și să ne luăm angajamente, totuși, suntem încredințați că Dumnezeu va ajuta fiecare credincios să trăiască faptic ce a promis în fața atâtor martori. De la nașterea din nou, această minune dumnezeiască în viața creștinului, începe lucrarea progresivă de sfințire, în care suntem împreună lucrători cu Dumnezeu. Domnul lucrează în noi și ne dă și voința și înfăptuirea. Fiecare proaspăt membru al trupului lui Hristos trebuie să înțeleagă că este ca o cetate așezată pe un munte, care atrage privirea, care va fi analizat, cântărit și judecat de cei din jur.

În dragostea noastră unii pentru alții, suntem aceia care mijlocim și ne sprijinim spiritual în luptele pe care le întâmpinăm. Cu întreaga biserică vom continua să veghem

Slujba divină a botezului a avut loc pe data de 13 aprilie, programul a fost condus de fratele Nelu Mehedinți, iar actul botezului a fost susținut de frații pastori Liviu Radeș și Adrian Stupar care s-au pus la dispoziția Domnului pentru a îndeplini porunca Sa.

În toată această lucrare, pe lângă splendoarea care poate fi văzută cu ochii noștri trupești, Îl vedem prin ochii credinței pe scumpul nostru Mântuitor, Domnul Isus, care ne-a iubit și ne-a luat locul acolo pe cruce ca noi să avem viață veșnică.

Mulțumim Domnului Isus că El este acela care are putere să izbăvească din moarte, păcat și asuprirea diavolului! Am văzut la „Elim” și suntem încredințați că vom vedea în anii viitori mâna lui Dumnezeu întinsă pentru mântuirea neamului românesc.

„Cine este acesta care vine din Edom, din Boțra, în haine roșii, în haine strălucitoare, și calcă mândru, în plinătatea puterii Lui? – «Eu sunt Cel care am făgăduit mântuirea și am putere să izbăvesc!»” Isaia 63:1

Formațiile la iarbă verde

Mai 2025

Florin Simidreanu

Părtășia frățească are două dimensiuni esențiale și inseparabile: una spirituală, centrată pe unitatea în Hristos, lucrarea Duhului Sfânt și trăirea credinței împreună (prin rugăciune, închinare, Cuvânt și slujire) și una socială, exprimată practic prin dragoste – mese comune, vizite, ajutorare, timp petrecut cu sinceritate împreună. Fără componenta spirituală, părtășia devine superficială; fără cea socială, devine teoretică și izolată. Adevărata părtășie este trăită în Hristos și în relații reale între frați.

Biserica noastră are parte de părtășii spirituale deosebite în cadrul slujbelor prin rugăciune, cântare și Cuvânt. În ultimii ani, conducerea bisericii a organizat cu regularitate și părtășii de natură socială, prin ieșiri în natură unde au avut loc diverse activități frumoase.

Așa a fost și părtășia din 10 mai, când familiile care compun formațiile bisericii noastre, alături de familiile slujitorilor, au participat împreună la ieșirea de la Agrement Arena.

Dis-de-dimineață, un grup de frați și surori au pregătit grătarele cu carne, cartofii prăjiți, platourile cu prăjituri, sucurile, cafeaua și frigiderele cu înghețată.

Timp de aproximativ patru ore, fumul a înecat ochii celor care pregăteau carnea, însă mirosul îmbietor a fost doar unul dintre motivele dedicării lor.

În jurul orei 11 frații și surorile au început să sosească. În scurt timp toate pregătirile – mesele, locul de joacă pentru copii, terenurile de sport – au prins viață.

Copiii mici și-au consumat eficient energia aproape toată ziua pe toboganele gonflabile. În jurul acestora mămici sau tătici îi încurajau și îi mai linișteau atunci când erau ghionțiți de alți copii mai mari. Tinerii au organizat competiții sportive de volei și fotbal cu echipe în rotație.

Părinții s-au bucurat de multe ore libere, fără grabă, stând la umbră pentru discuții și povești de viață.

Este dovedit că servirea mesei împreună contribuie la o deschidere frumoasă a inimii celor implicați și ne-am bucurat că așa a fost și în 10 mai. Frații slujitori ordinați au avut ocazia să poarte discuții pe teme spirituale sau sociale despre situații de viață legate de familie, slujire sau muncă cu frați cu care, în mod curent, nu au ocazia să stea de vorbă.

În jurul orei 17 un grup de cântăreți s-a adunat într-un cerc pentru a cânta împreună fără pian sau alte instrumente. A fost o ocazie deosebită în care glasurile noastre s-au unit pentru a-L lăuda pe Creatorul nostru, Cel care ne-a dăruit și această părtășie binecuvântată.

Considerăm importante și necesare aceste părtășii și ne rugăm Domnului ca, în orice loc și în orice ocazie, preocuparea noastră principală să fie aceea de a trăi frumos, ca în timpul zilei. Putem mărturisi fără cuvinte, prin viața noastră, că aparținem lui Hristos și că suntem uniți în Duhul, dar și în mod concret, ca și comunitate.

Dumnezeu să binecuvânteze în continuare comunitatea noastră cu părtășii spirituale și sociale!

Învierea lui Isus, o dovadă că viața poate continua după moarte

Ghiță Moza Mai 2025

Învierea lui Isus este o dovadă fermă că viața umană poate continua sub o formă diferită după moartea trupului. Omenirea ar fi mult mai săracă în aspirațiile sale dacă învierea lui Isus Cristos n-ar fi existat niciodată pe pământ. Așa cum spunea un gânditor român: *este important că oamenii au văzut o înviere căci de acum încolo pot muri liniștiți pe la casele lor*. Isus însuși, ca om, ca Fiul al omului - cum adesea se autonumea, s-a confruntat și El cu frica de moarte, de ceea ce urmează după plecarea din trupul uman, dar El a rămas victorios până la capăt în această luptă. Când era pe cruce și a simțit că e timpul să plece din trup, și-a încredințat cu tărie sufletul Tatălui din ceruri, după cum scrie: „*Isus a strigat cu glas tare: «Tată, în mâinile Tale îmi încredințez duhul!» Și când a zis aceste vorbe, și-a dat duhul*” (Luca 23:46). El, în cursul vieții Sale, a înțeles că viața omului pe pământ este trecătoare, că Dumnezeu are alte planuri cu omul (nu doar să trăiască o viață scurtă pe pământ și apoi să dispară pentru totdeauna) și astfel a început să trăiască pe pământ după voia și poruncile lui Dumnezeu, pregătindu-Se în felul acesta pentru ceea ce va urma după moartea trupului. El a crezut fără nicio umbră de îndoială că există viață după plecarea din lumea aceasta și S-a pregătit temeinic pentru ea. El a așteptat cu răbdare culegerea roadelor muncii Sale pământești, asemeni omului care pune grâul sub brazdă toamna și apoi așteaptă cu răbdare și credință aproape un an ca să secere lanurile de grâu.

Învierea Sa reprezintă o puternică sursă de speranță pentru omul trudit de pe pământ, confruntat cu greutăți, ispite și nedreptăți. Aici pe pământ, în acest trup uman slab, omul începe să învețe binele și răul prin toate ispitele vieții. El se confruntă cu o mulțime de idei, sentimente și dorințe, unele bune, altele rele, și, dacă reușește să ajungă la concluzii bune, adică la o credință adevărată asemănătoare cu a lui Isus, și pune în aplicare adevărurile învățate, atunci omul dovedește înțelepciune și Mântuitorul Isus îi va oferi în dar o viață mult mai bună și mai lungă, veșnică, după cum scrie:

„*În adevăr, după cum Tatăl înviază morții și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață cui vrea*” (Ioan 5:21). Viața aceasta nouă va fi într-un trup nou, mult mai bun și mai puternic decât cel uman. Bolile și durerile nu vor mai putea lovi trupul nou, după cum scrie: „*El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut*” (Apocalipsa 21:4).

Cel mai important aspect al vieții omului pe pământ este ca să fie pregătit în orice moment al vieții sale pentru plecarea în eternitate. Nu știm ziua când trebuie să plecăm. Cu câteva săptămâni în urmă am fost la înmormântarea unui tânăr de aproximativ 16 ani. Un accident de circulație i-a pus capăt vieții sale de pe pământ. Pregătirea omului începe prin pocăință pentru faptele rele ale trecutului și începerea trăirii unei vieți noi după sfaturile lui Dumnezeu date omenirii prin Isus Cristos. Prima predică a lui Isus pentru pământenii a fost cea din Matei 4:17, unde scrie: „*De atunci încolo, Isus a început să propovăduiască și să zică: «Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.»*” Ești tu pregătit astăzi pentru plecarea din trup? Cui îți vei încredința tu sufletul la plecarea din lumea aceasta? Cine va veni după sufletul tău? Întoarce-te la Domnul astăzi și fă voia lui în viață ca să fii fericit când vei intra în eternitate, după cum spunea Isus: „*Cine crede în Fiul are viața veșnică, dar cine nu crede în Fiul nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el*” (Ioan 3:36).

Biserica „Elim” a celebrat învierea Domnului în data de 20 aprilie la ambele programe, cât și a doua zi printr-o slujba divină publică în Parcul Rozelor din Timișoara.

Ce sărbătorim la Rusalii?

Iunie 2025

Ghiță Moza

Sărbătoarea Rusaliilor este una deosebită pentru Biserica „Elim” astfel că pe data de 8-9 Iunie au avut loc servicii divine speciale atât în cadrul programelor duminicale cât și prin participarea publică, la un serviciu divin, în Parcul Rozelor pentru a sărbători coborârea Duhului Sfânt.

La Rusalii sărbătorim un eveniment important din istoria omenirii, și anume coborârea Duhului Sfânt peste oameni. Timp de trei ani ucenicii Domnului Isus au fost împreună cu El, învățând multe lucruri despre salvarea sufletului și văzând vindecările și miracolele nemaîntânite pe care le-a făcut Isus spre binele oamenilor. Vindecarea orbului din naștere, înmulțirea pâinilor, învierea lui Lazăr, mort de patru zile și multe alte lucrări, au lăsat o amintire de neșters în sufletele ucenicilor și i-au ajutat să creadă că Omul Isus este Mesia cel așteptat, că este Fiul lui Dumnezeu. Credința aceasta a curățit sufletele ucenicilor de învățăturile lor greșite despre lume și viață, moștenite prin cultura locului în care trăiau. Credința în Isus i-a ajutat să renunțe și la obiceiurile lor păcătoase, la minciună, la ură față de alte etnii sau religii, poftă păcătoasă, invidie, curvie, lăudăroșenie, mândrie și multe altele, curățindu-le astfel sufletele de păcatele atât de des întâlnite pe pământ. După ce sufletele lor au fost curățite, Domnul Isus le-a dat Duhul Sfânt în ziua de Rusalii, fapt care a adus în sufletele lor multă bucurie, tărie sufletească și încredințarea că numele lor sunt scrise în Cartea Vieții.

În *Faptele Apostolilor 1:8* scrie: „Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului”. De atunci și până astăzi oamenii pot primi la fel Duhul Sfânt,

care aduce putere în trup și suflet și, de multe ori, vindecare în trup și suflet. Rețeta nu s-a schimbat: întâi trebuie să aibă loc curățirea sufletului prin pocăință și o credință sinceră și corectă, iar apoi omul să ceară în rugăciune Duhul Sfânt.

La vremea potrivită Dumnezeu îi va trimite Duhul Sfânt în sufletul lui, după cum spunea și apostolul Petru în *Faptele Apostolilor 2:39*: „Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.” Deși nu înțelegem pe deplin cum se întâmplă lucrul acesta și mulți oameni îl ignoră sau chiar îl condamnă, primirea Duhului Sfânt rămâne un fapt adevărat ce poate fi trăit de orice om curat la suflet și dornic să-L primească.

Tânărul și inteligența artificială

Dariu Cătănă

Avansul tehnologic, digitalizarea și dezvoltarea sistemelor informatice au condus la o adevărată revoluție informatică în ultimii ani. În zilele noastre, putem observa că se vorbește tot mai mult despre inteligența artificială și modul în care aceasta poate influența viața cuiva. Liderii lumii, directorii din companii și chiar alte persoane influente sunt de părere că inteligența artificială este cea care va lua locul multor oameni în activitățile uzuale și această situație ar trebui să ne determine să investim tot mai mult în a explora modul în care inteligența artificială poate fi integrată în activitățile pe care le întreprindem.

Din rândul persoanelor credincioase se ridică tot mai des întrebări despre cum ar trebui să privim și să ne raportăm la tot ce înseamnă inteligența artificială. Cu precădere, tinerii din bisericile noastre sunt deja familiari cu anumite facilități pe care sistemele informatice de inteligență artificială le oferă. Ei folosesc inteligența artificială pentru activitățile zilnice cum ar fi căutarea unor informații, rezolvarea unor probleme sau chiar validarea unor concepte ca fiind bune sau rele. În acest context, ne întrebăm cum ar trebui să privim inteligența artificială și care ar trebui să fie atitudinea bisericii față de această provocare care nu este doar de natură teoretică ci este întâlnită în atât de multe situații concrete din viața practică.

Orice demers care dorește să analizeze dacă un lucru este rău sau bun, trebuie să pornească de la perspectiva biblică asupra aceluia lucru. Cu alte cuvinte, ne întrebăm ce spune Biblia despre inteligența artificială. Evident, că în mod direct nu vom găsi nici un verset în Sfânta Scriptură care să spună dacă este permisă sau nu folosirea ei, dar aceasta nu înseamnă că nu există principii divine pe care să le putem folosi în vederea enunțării unui punct de vedere. Trebuie să avem în vedere următoarele două principii generale: „toate lucrurile îmi sunt îngăduite, dar nu toate sunt de folos; toate lucrurile îmi sunt îngăduite, dar nimic nu trebuie să pună stăpânire pe mine” (1 Corinteni 6:12) și „feriți-vă de orice se pare rău” (1 Tesaloniceni 5:22). Prin aceste două filtre generale, trebuie să fie trecută și inteligența artificială pentru a avea un punct de vedere valid din perspectivă biblică.

În esență, inteligența artificială nu este altceva decât un algoritm care știe să memoreze și să învețe singur. Se vorbește foarte mult despre agenți inteligenți care sunt capabili să stocheze o cantitate impresionantă de informații pe care apoi o vor folosi pentru anumite sinteze, interogări și raționamente logice. Folosind inteligența artificială, de multe ori rezultatele sunt aproape instantanee, reducând într-un mod substanțial timpii necesari procesării informației. Mai mult de atât, inteligența artificială poate lua locul omului în multe situații deschizând premisele automatizării multor procese care astăzi cer intervenția umană în vederea

anumitor decizii. Privind din această perspectivă, este clar că inteligența artificială a început deja să ușureze munca oamenilor contribuind la eficientizarea multor procese care implicau în trecut validarea umană.

Pe de altă parte, folosind inteligența artificială, tânărul este cel care are o nouă posibilitate de a comunica. De exemplu, omul a fost creat de Dumnezeu cu această caracteristică de a fi parte a unui grup și de a stabili relații cu cei din jur. Folosirea exclusivă a inteligenței artificiale poate conduce la multe cazuri de depresie și izolare, fiindcă o persoană poate fi atrasă în a se confesa, a discuta, a cere sfaturi și chiar a-și descărca inima. În toate aceste acțiuni, o persoană umană este de fapt asistată de un algoritm. Putem avea încredere că tot ceea ce zice un algoritm este ceva bun? În general, atunci când vorbim de mentorare și consiliere, acestea sunt realizate de persoane mature din punct de vedere spiritual care sunt călăuzite de Duhul Sfânt și care pot oferi soluții particulare la situații speciale. Există un mare pericol ca generația tânără să dezvolte o mai mare încredere în anumiți agenți inteligenți decât în persoane care sunt oameni ai lui Dumnezeu și acest lucru nu este unul potrivit.

Ca multe alte lucruri, inteligența artificială are părți bune și părți rele. Pentru folosirea corectă este nevoie de discernământ spiritual și de maturitate. Toate situațiile trebuie cercetate cu atenție și analizat dacă ele conduc spre bine sau nu. Sunt convins că inteligența artificială va fi parte a vieții noastre, deci a o respinge nu este posibil decât dacă am deveni persoane pustnice care să se retragă din societate. În același timp, să acceptăm tot ce aduce inteligența artificială cred că ar însemna o problemă majoră. Vom vedea cu exactitate ce ne rezervă viitorul și care va fi direcția înspre care se va dezvolta inteligența artificială, dar în toate aceste necunoscute consider că este nevoie de o credință autentică care să fie ancorată în adevărul biblic. În felul acesta vom putea discerne între bine și rău, între curat și întinat, între ceea ce folosește și ce este nefolositor.

Conferința județeană de tineret

În ziua de sâmbătă, 5 aprilie 2025, Biserica „Elim” a găzduit Conferința Județeană de Tineret organizată de Departamentul de Tineret al județului Timiș. Pregătirea acestei conferințe a început cu multe săptămâni înainte de evenimentul propriu-zis, fiind implicați aproximativ 400 de tineri în slujire,

organizare și logistica necesară pregătirii conferinței. S-a constituit un cor de tineri, de aproximativ 150 de persoane, din mai multe biserici penticostale ale județului Timiș. Acest cor a fost acompaniat de o orchestră de aproximativ 50 de persoane și un grup de instrumentiști. Evenimentul a fost pregătit și din punct de vedere spiritual, fiind organizate zile de post și rugăciune la nivelul grupurilor de tineri.

Ziua conferinței a fost binecuvântată din mai multe puncte de vedere. Vremea a fost una prielnică care a facilitat ca tinerii din toate colțurile județului să poată călători în siguranță pentru a ajunge la Timișoara în vederea participării la conferință. La ora începerii, sala Bisericii „Elim” era deja plină, fiind prezenți aproximativ 1800 de tineri. Pe lângă cei prezenți fizic în clădirea bisericii, au existat aproximativ 1000 de persoane care în mod constant au urmărit evenimentul prin intermediul transmisiei live.

În prima parte a conferinței au fost mai multe îndemnuri de rugăciune care au avut drept scop motivarea tinerilor de a veni înaintea lui Dumnezeu cu cauzele și problemele lor. Aceste îndemnuri au fost urmate de rugăciuni și au fost împletite cu cântări de laudă la adresa lui Dumnezeu. Tinerii prezenți

au fost cei care s-au închinat având inima plină de recunoștință și bucurie. În cea de-a doua parte a evenimentului, pastorul Ioan Szasz din Bistrița a adus un mesaj proaspăt și atât de necesar vremurilor noastre. Tema principală a predicii a fost „Răscumpărat” având drept scop să actualizeze în mintea tinerilor faptul că Isus Hristos este Cel care a murit pe cruce la Golgota ca să ne răscumpere din păcat. Accentul a fost pus în mod special pe necesitatea de a trăi o viață nouă, liberi de orice povară a păcatului și fiind promotori ai valorilor Împărăției Cerurilor. La finalul mesajului, tinerii au fost îndemnați să se cerceteze și să privească fiecare la propria viață. În urma cercetării a existat un moment de rugăciune în care cei prezenți au avut ocazia

să mărturisească Domnului provocările cu care se confruntă și să ceară putere pentru a trăi o viață nouă, având conștiința eliberată de povara trecutului.

Evenimentul s-a încheiat cu o părtășie în curtea bisericii, unde tinerii veniți din mai multe localități ale județului au putut să stea de vorbă, să discute unii cu alții și să petreacă timp împreună. La finalul evenimentului, am privit cu

mulțumire înspre Dumnezeu care a făcut ca toate lucrurile să se desfășoare într-un climat de pace și liniste. El este Cel care a revărsat binecuvântare și har peste întreaga slujire din cadrul acestui eveniment. Suntem recunoscători și privilegiați că am avut ocazia să stăm la dispoziția tinerilor și să găzduim acest eveniment, fiind conștienți că generația tânără are nevoie să îl cunoască pe Dumnezeu tot mai mult. Considerăm că astfel de evenimente sunt benefice și contribuie la creșterea și dezvoltarea unei relații autentice cu Dumnezeu.

Ieșire 1 Mai

Sami Mircea

În ziua de joi, 1 mai 2025, tinerii Bisericii „Elim” împreună cu alți tineri din celelalte biserici penticostale ale județului Timiș, s-au bucurat de ziua liberă și au ieșit în natură la iarbă verde, în zona localității Făget, pe Valea Fărășești. Acest eveniment a fost organizat de către Departamentul Județean de Tineret în colaborare cu bisericile locale. Au participat aproximativ 600 de tineri care au avut posibilitatea de a interacționa și a petrece timp împreună.

Dumnezeu este Cel care a binecuvântat ziua de 1 mai cu vreme bună, chiar excelentă pentru a petrece timp în mijlocul naturii. Soarele a fost plăcut, temperatura potrivită, iar adierea

vântului și foșnetul pădurii din preajmă au făcut ca mulți dintre tinerii participanți să descopere pentru o clipă liniștea și meditația, de asemenea să uite de agitația și gălăgia orașului. Prin această ieșire, tinerii din diverse biserici au avut ocazia de a fi împreună în același loc. Nu au lipsit discuțiile, cântările și momentele de dezbateri între tineri pe diverse teme religioase. Cei prezenți

au avut posibilitatea de a fi în preajma fraților lucrători și să le adreseze acestora întrebări, propuneri și sugestii care privesc nevoile și așteptările tinerilor.

Ieșiri în natură

În perioada 6 - 9 februarie 2025, aproximativ 40 de tineri au mers în stațiunea montană Kopaonik din Serbia. În această excursie tinerii au putut să se bucure de frumusețea naturii, de zăpadă și liniștea muntelui. Nu au lipsit activitățile specifice jocurilor de iarnă, cum ar fi schiatul. Seara tinerii au avut pătășie împreună fiind aceia care au lăudat pe Domnul. Privim cu mulțumire înspre această ocazie de a fi împreună și

suntem recunoscători că Dumnezeu a oferit protecție și pază, toți participanții ajungând cu bine înapoi la Timișoara.

În ziua de sâmbătă, 7 iunie 2025, a fost organizată o excursie la cel mai mare lac carstic din România, situat în județul Caraș-Severin, în zona Cheilor Nerei. Au fost aproximativ 60 de participanți care s-au deplasat cu 3 autocare. Atât lacul cât și peisajele din zonă au reprezentat punctele de atracție ale ieșirii, cei prezenți având ocazia să contempleze frumusețea naturii.

Ieșirea la Vârful Retezat a fost organizată în ziua de sâmbătă, 5 iulie 2025. Un grup de aproximativ 60 de tineri au fost dornici să admire frumusețea naturii și să cucerească acest vârf care se situează la altitudinea de 2482 metri, fiind unul dintre cele mai înalte vârfuri din România. Acesta se află situat în Parcul Național Retezat, o rezervație naturală foarte bine conservată unde imaginile alpine și feericul peisajelor creează o imagine de basm.

Școala Duminicală în misiune

Paul Kiss

Ca în fiecare an, copiii care participă la grupele de Școala Duminicală împreună cu învățătorii lor se organizează pentru a sluji și comunităților mai mici, reprezentate de bisericile afiliate Bisericii Penticostale „Elim”.

Astfel că pe data de 16 februarie patru grupe s-au organizat și au plecat dis-de-dimineață spre destinații diferite, dar cu același scop: de a duce mesajul Evangheliei și de a oferi încurajare și binecuvântare celor care îi vor primi.

Clasa a IV-a a slujit Bisericii Penticostale din Foeni, clasa a V-a a vizitat Biserica Penticostală din Seceani, clasa a VIII-a s-a deplasat către Biserica Penticostală din Cruceni, iar adolescenții s-au grupat pentru a merge la Biserica

Penticostală din Remetea Mică.

Pentru prima oară grupa clasei a III-a a avut ocazia de a merge și a face această lucrare, iar ei au fost repartizați să slujească la Biserica Penticostală din Voiteg.

Această experiență de slujire o considerăm necesară în

viața copiilor fiindcă ei au ocazia de a vedea felul în care comunități mai mici își desfășoară activitatea spirituală, modul în care trăiesc credința în alte zone decât cele urbane, cât și pentru a observa că, fie în mediul rural sau cel urban, trăirea vieții de credință în Domnul Isus este conform Scripturii și sub călăuzirea Duhului Sfânt.

De fiecare dată când grupele de Școală Duminicală se organizează pentru astfel de activități părinții sunt o componentă importantă prin susținerea pe care o acordă atât copiilor, cât și învățătorilor. Pe această cale mulțumim încă o dată tuturor părinților pentru dăruirea și ajutorul lor.

În continuare ne dorim ca acest tip de slujire să nu lipsească din viața copiilor și familiile și tinerii să se implice activ în Departamentul de misiune al bisericii, unde pot sluji alăturându-se grupurilor deja formate sau pot iniția ei înșiși un grup de misiune.

Ne rugăm ca Domnul să facă din copiii bisericii misionarii Lui atât în satele și orașele României, cât și în alte țări unde Domnul îi va chema.

Comori veșnice

Anamaria Moza

„Cartea aceasta a Legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrurile tale și atunci vei lucra cu înțelepciune.” Iosua 1:8

Anul acesta școlar, învățătorii Școlii Duminicale „Elim” s-au hotărât să aprofundeze Scripturile și au ales să studieze Epistola lui Pavel către Filimon, pentru primul concurs biblic numit „Rugămintele în numele dragostei”, urmărind cu atenție solicitările lui Pavel transmise tovarășului de lucru, lui Filimon, în legătură cu Onisim, copilul lui născut în lanțuri.

Al doilea concurs „Fii o pildă!” s-a desfășurat în luna mai și a avut la bază studiarea cărții 1 Timotei, care cuprinde detalii referitoare la raportarea slujitorilor la diverse categorii sociale, dar și la atenționări ce vizează slujirea.

În urma citirii individuale a acestor cărți, au fost organizate două concursuri online la care participanții au obținut rezultate deosebite.

Dumnezeu să ne binecuvânteze pe fiecare să citim și să medităm mai mult asupra Cuvântului vieții!

Împreună semănăm pentru eternitate

Maria Zerbea

Martie este considerată ca fiind luna purității și a iubirii roditoare.

În cadrul Școlii Duminicale „Elim”, obișnuim ca în fiecare an, duminicile din luna martie să le dedicăm întâlnirilor cu mamele, astfel arătând recunoștință și mulțumire lui Dumnezeu pentru toată purtarea de grijă și pentru toate binecuvântările Sale.

Noi ne dorim să fim o încurajare pentru mămici și să ne exprimăm admirația pentru slujirea și devotamentul lor.

Această întâlnire nu reprezintă doar un prilej de a sărbători mămicile, ci și oportunitatea unei părtașii sincere, în care mamele pot cunoaște mai bine echipa, pot afla mai multe detalii despre activitățile Școlii Duminicale, pot împărtăși experiențe atât de viață, cât și de credință. În acest mod relația dintre învățător și părinte se clădește pe temelii sănătoase, astfel aducând beneficii și o bună comunicare pentru viitor.

În părtașiile noastre ne unim glasurile în rugăciune și în cântare. Atât pe chipul copiilor, cât și pe cel al mamicilor

„Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, ca să vă dau un viitor și o nădejde.”
Ieremia 29:11

se citește bucuria și recunoștința. Copilașii sunt entuziasmați și nerăbdători să-și arate dragostea față de mamicile lor prin cadourile pregătite de ei: un cântec, o floare, o îmbrățișare sinceră. E o deplină bucurie să vedem aceste binecuvântări cerești crescând sub ochii noștri și slăvind pe Dumnezeu. Prin toată această lucrare ne dorim ca mamele să vadă în noi, învățătorii, un sprijin în îndrumarea copiilor către Dumnezeu și către Cuvântul Lui.

Lucrarea cu studenții din „Elim” - 2024-2025

Sebi Acasandrei

Cu ajutorul Domnului a mai trecut un an universitar și pentru studenții de la Elim. Putem spune ca și Samuel altădată: „Până aici Dumnezeu ne-a ajutat” (1 Samuel 7:12). Am putut observa de-a lungul întâlnirilor noastre cum Domnul a lucrat în mijlocul nostru și am fost zidiți sufletește. Am avut parte de momente înălțătoare în rugăciune, mai ales când ne-am rugat pentru înflăcărea darului spiritual.

Am păstrat ideea generală „STUDENT - ATENT” pentru că am observat cât de fragilă este credința unora în vremea de azi și ne-am propus, după cum ne învață și Scriptura „să le trezim mintea sănătoasă prin înștiințări” (2 Petru 3:1)! Am căutat și în anul acesta să creăm un cadru potrivit, mai ales unul duhovnicesc, în care toți participanții să primească

îndrumare biblică. Am vorbit despre: „Morală creștină”, „Erezii contemporane”, „Perspectiva biblică asupra bogăției”, „Relații bune vs. Relații toxice” ș.a.

Anul acesta am avut invitați și o familie de misionari care au împărtășit cu noi experiențe de pe câmpul de misiune. Am făcut și ceva nou prin intermediul aplicației „Kahoot” când am răspuns unor întrebări din Biblie.

Dumnezeu a adus tineri noi și dedicați care să slujească în această lucrare! Suntem încurajați astfel să continuăm, văzând dorința lor de slujire. Unii s-au implicat la cântări, alții pe partea de îndemnuri de rugăciune și chiar pe partea de organizare unde am avut printre noi unii bucătari pricepuți. Anul acesta au fost câțiva alături de care am vizitat bolnavii la spitalul Județean și am avut o mare bucurie aducând mângâiere pentru cei în suferință și vorbindu-le despre Dumnezeu.

Ne-am propus să slujim și bisericilor mai mici din satele dimprejur și chiar unele adunări din care provin tinerii studenți. Domnul a fost bun și ne-a dat biruință de fiecare dată. Ne-am simțit onorați să-L putem sluji atunci când am avut ocazia. Dorim să fim o binecuvântare acolo unde El ne trimite!

Lucrarea cu adolescenții

Ramona Barbu

A trecut cu pași repezi încă un an școlar. A fost un an frumos, plin de emoții și bucurii. Dacă la începutul anului adolescenții din clasa a IX-a aveau emoțiile unui nou început, începerea liceului, teama de necunoscut și acomodarea la noile școli, acum sunt plini de recunoștință că Dumnezeu a fost de partea lor.

Întâlnirile cu adolescenții au avut loc din două în două săptămâni, duminica seara, la care au luat parte clasele a IX-a și a X-a. În cadrul acestor întâlniri, ne-am bucurat de prezența

o excursie fascinantă cu trenul Semmeringul Bănățean, de la Oravița la Anina. În timpul anului, am avut ocazia să ne întâlnim la meciuri de volei, iar la sfârșitul anului am participat la campionatul de volei Tim Penti Cup.

Pe parcursul acestui an, am văzut cum Dumnezeu a fost de partea noastră, cum El a călăuzit adolescenții în a se implica în diferite slujiri în biserică, în formațiile bisericii, la media sau ca voluntari în tabere.

„Până aici Domnul ne-a ajutat” (1 Samuel 7:12). Știm că va fi cu noi în continuare și tot ceea ce facem să fie spre slava și gloria Lui.

Domnului în rugăciune și în cântare, dar am dezbătut și diferite teme, de la cele spirituale, precum Trinitatea sau modul în care gestionăm greșelile noastre, până la cele emoționale și profesionale. Am vorbit despre implicarea în slujire, despre ce presupune misiunea în Africa, dar și despre alegerea unei cariere. Cum poți să te pregătești pentru carieră, dar, în același timp, să rămâi sub ascultarea lui Dumnezeu și să-l slujești?

Nu au lipsit nici activitățile recreative, în care am avut parte de socializare, părtășie și voie bună. În luna mai, am organizat

Talantul în negoț

2025

Stanciu Claudia Georgiana

„Strâng Cuvântul Tău în inima mea, că să nu păcătuiesc împotriva Ta” Psalmul 119:11

În acest an, Biserica „Elim” alături de multe alte biserici penticostale din România și diaspora a participat la concursul biblic „Talantul în Negoț”, atât la secțiunea clasic, cât și la secțiunea memorare. Mottoul concursului este Psalmul 119:11: „Strâng Cuvântul Tău în inima mea, că să nu păcătuiesc împotriva Ta” și are ca scop aprofundarea Scripturii și memorarea acesteia.

La scurt timp de la primirea anunțului, entuziasmați, mulți dintre copiii Școlii Duminicale și-au arătat interesul pentru participare, începând de la cei mai mici din clasa I, până la cei mai mari elevi ai liceului. Pregătirea a presupus parcurgerea aprofundată a cărților propuse pentru acest an, alături de memorarea a zece versete, alese atent conform categoriilor de vârstă. Cărțile biblice propuse în acest an au fost Deuteronom și 1 Ioan (preșcolari – clasa a III-a), Efeseni (clasele IV-V), Romani (clasele VI-VII), 1 Corinteni (clasele VIII-IX), iar pentru memorare cartea Filipeni. Concursul s-a desfășurat în etape, întâi în biserica locală, apoi etapa județeană, regională, națională și internațională.

Cărțile biblice, deloc ușoare, au fost explicate pe înțelesul copiilor prin dedicarea pregătitorilor, învățători ai Școlii Duminicale. Astfel, s-au făcut desene, schițe, teste, repetări, întâlniri suplimentare, toate având același scop: copiii să înțeleagă cât mai mult și cât mai bine. În toate aceste etape, liderii bisericii ne-au oferit sprijinul punând la dispoziție sălile de curs, seminarul, resurse fizice și materiale de care am avut nevoie în pregătire și în premiere. Deși unul din marile beneficii ale concursului este studiului biblic în grup, nu trebuie să uităm aportul foarte important pe care fiecare participant l-a avut în pregătirea personală, iar în cazul celor mai mici, implicarea atentă a părinților.

Mărturiile celor mici și ale tutorilor acestora au fost cele care ne-au încurajat să continuăm. O mamă ne spunea încântată cum copilul ei acasă nu își mai petrece timpul liber pe tabletă, ci în citirea textelor date de învățător ca să fie pregătit. Un alt copil spunea cum l-a ajutat acest concurs, pentru că în alt mod nu ar fi citit atât de atent la detalii aceste cărți biblice. În întâlnirile cu preadolescenții am văzut cum își aminteau detalii explicate la întâlnirile de Școală Duminicală, cum au reușit să facă conexiuni între cărțile Bibliei pe care le studiaseră în anii anteriori sau capitolele citite săptămânile anterioare. Profesorul de anatomie ne spunea la facultate că creierul unui copil este ca un burete, gata să absoarbă informație; și ce bine este atunci când le putem oferi cadrul ca această informație primită să fie adevăr statornic și mai ales transformator. Ne dorim ca prin fiecare verset memorat, fiecare capitol citit, Duhul Sfânt să lucreze în inima lor și la vremea potrivită să aducă rod binecuvântat!

Ca orice concurs biblic și acesta combină competiția și prietenia într-un context spiritual, participarea la etapele următoare fiind posibilă doar primelor locuri. Astfel în etapa pe biserică au participat 37 copii (35 în secțiunea clasic și 2 în secțiunea memorare), dintre care 25 s-au calificat în etapa următoare. La etapa națională au fost trei reprezentanți ai Bisericii „Elim”, la secțiunea Clasic: Pânzariu Antonia (clasa I),

iar la secțiunea Memorare: Cătană Caleb (preșcolari), Kasznel Andreea (18-45ani), doi dintre aceștia calificându-se la etapa internațională. A fost un număr frumos de concurenți pentru un prim an al participării și încurajăm cât mai mulți copii și nu numai – concursul are și secțiunea 45+ ani – să participe pe viitor. Dincolo de premiile obținute, diplome sau călătoriile în alte orașe, copiii au ocazia să formeze prietenii cu cei ce au aceleași interese.

Încurajăm pe această cale pe toți cei ce au participat să continue și în anii următori, iar pe cei ce nu au știut de concurs sau poate au fost descurajați de volumul de informații, să încerce. Suntem deplin convinși că în biserica noastră sunt mulți cei care își doresc consolidarea relației spirituale și îmbogățirea cunoștințelor teologice, iar acest concurs este un bun prilej.

Pe urmele pașilor Lui

Colcier Daria Alina Simina

Duminică, 15 iunie 2025, Biserica Penticostală „Elim” a fost locul unei bucurii profunde și binecuvântate: serbarea de final de an a copiilor din Școala Duminicală. Sub tema „Pe urmele pașilor Lui”, copiii, adolescenții și învățătorii și-au exprimat prin cântări și poezii dorința sinceră de a-L urma pe Hristos și de a trăi o viață care să semene cu a Lui.

Evenimentul a adus împreună o întreagă comunitate care a ascultat cu emoție cum fiecare grupă de vârstă a transmis, prin simplitate și profunzime, adevăruri spirituale. Versuri precum Cu Isus în barca vieții, Tu ești scutul și tăria mea sau Ca Isus vreau să fiu mereu au devenit declarații sincere de credință, nu doar ale copiilor, ci ale întregii biserici.

Printre cei care au slujit în această zi, s-a aflat și fratele Martin Woodhall, numit de fratele pastor Nelu Mehedinți „un prieten al bisericii, un prieten al copiilor” – o descriere care i se potrivește pe deplin. A împărtășit cu sinceritate că, deși inițial trebuia să fie în Moldova, Dumnezeu i-a pus pe inimă să cumpere bilet spre România și să fie prezent tocmai în această zi. El a vorbit despre importanța lucrării cu copiii din biserică, explicând că deși este implicat în proiecte de evanghelizare în multe locuri, acest proiect este unic pentru că lucrează cu „viitorii lideri ai bisericii”. A subliniat că Dumnezeu folosește cântarea ca o unealtă profetică – asemenea Psalmilor – pentru a transmite Cuvântul Său. „O cântare se memorează

ușor, dar în ea poate fi ascuns un mesaj profund, o mărturie, o chemare spre asemănarea cu Hristos”, a spus el.

Fratele pastor Nelu Mehedinți a invitat întreaga biserică să mijlocească pentru învățătorii Școlii Duminicale „Elim”, după ce aceștia l-au lăudat pe Dumnezeu prin cântarea Robul credincios.

Mesajul biblic principal al evenimentului a fost rostit de fratele diacon Paul Kiss, inspirat din Matei 11:25-30, în strânsă legătură cu tema „Pe urmele pașilor Lui”. El a subliniat câteva

adevăruri importante, prezentate pe înțelesul tuturor:

- Vocea lui Dumnezeu se face auzită atunci când rămânem aproape de El. Este o voce care, uneori, impune autoritate și respect, iar alteori mângâie cu blândețe.
- Această voce ne cheamă la apropiere, la o relație profundă cu Dumnezeu, mai presus de orice altă legătură.
- A-L urma pe Hristos înseamnă a lua jugul Lui – un jug care nu apasă, ci dă direcție, claritate și echilibru sufletului.
- Vocea Domnului ne dă un sens al direcției, o chemare la curăție, sfințenie și ascultare, chiar și atunci când aceasta presupune suferință, respingere sau renunțare.
- „Jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară” – este promisiunea Domnului pentru cei care aleg să meargă pe urmele Lui.

Această serbare nu a fost doar o încheiere a unui an școlar, ci o celebrare a lucrării vii care are loc în fiecare duminică, în fiecare grupă, în fiecare inimă. A fost rodul muncii atente a învățătorilor, al implicării părinților și al harului lui Dumnezeu care face ca fiecare sămânță de adevăr să prindă rădăcină în sufletul copiilor.

Într-un an în care obiectivul bisericii este „Asemănarea cu Hristos”, copiii au fost primii care au arătat că acest ideal este viu, real și posibil – atunci când inima bate în ritmul pașilor Lui.

1. Careu

Încercuiește în careu trăsăturile omului transformat de Hristos.

B	U	C	U	R	I	E	R	J	C	B	J	C
E	L	O	I	F	U	C	N	K	I	L	W	R
D	Y	K	U	C	B	A	T	X	N	A	H	E
H	T	Y	Y	J	I	P	M	F	R	N	M	D
S	G	H	R	S	R	F	G	K	A	D	E	I
S	F	I	N	Ț	E	N	I	E	D	E	R	N
X	F	E	T	A	T	A	N	U	B	T	A	C
I	N	D	U	R	A	R	E	J	K	E	T	I
S	D	E	I	N	E	R	E	M	S	M	R	O
J	F	I	N	D	E	L	U	N	G	A	E	S
Z	X	R	A	B	D	A	R	E	J	L	I	I
A	T	N	I	T	S	O	N	U	C	E	R	E
L	O	R	T	N	O	C	O	T	U	A	X	C

2. Rebus

Armura creștinului

Completează spațiile punctate, apoi rebusul pentru a afla secretul creștinului (cuvântul obținut de la A la B).

- Pe deasupra armurii creștinul trebuie să aibă scutul
- Pe cap el poartă mântuirii.
- Creștinul trebuie să lupte și împotriva răutății.
- este Cuvântul lui Dumnezeu.
- Îmbrăcămintea creștinului trebuie să aibă neprihănirii.
- Mijlocul lui este încins cu
- Este cu râvna Evangheliei păcii.

A

B

Misiune în Uganda

Sergiu Vălean

La vârsta de 16 ani Dumnezeu mi-a vorbit clar despre chemarea la misiune cu prilejul unei prezentări făcute unei lucrări misionare. N-am știut atunci cum voi sluji sau unde, dar acela a fost momentul când am înțeles chemarea lui Dumnezeu.

Anii au trecut și, deși eram activ în biserică, simțeam că nu îmi mulțumesc îndeajuns pe Dumnezeu. După 13 ani, o voluntară din cadrul unei misiuni mi-a spus că e nevoie de mine ca voluntar în Namibia. Mi-am amintit de chemarea Domnului și astfel am pășit în lucrarea de misiune transculturală înțelegând că nu trebuia să mai amân.

Biserica Ruguburi

Biserica Ruguburi

Viața în misiunea transculturală din Africa are provocările ei, fiind total diferită față de lumea modernă occidentală. O primă provocare este contextul socio-cultural. Aici oamenii nu au acces la educație, cunoștințe biblice și trăiesc sub limita de supraviețuire, ceea ce îi face să se gândească doar la nevoile primare. Familiile sunt alcătuite din mai multe soții și mulți copii, care sunt neglijăți sau părăsiți. O altă provocare este pentru misionar ca persoană. Lipsa bisericii locale, nu poate fi suplinită decât cu o permanentă apropiere și dependență de Domnul. În orice moment, indiferent de starea pe care o ai trebuie să fii pregătit să slujești. Lupta directă din câmpul de misiune aduce epuizare și schimbări pentru care te rogi, când întârzie să apară produc deznădejde. De asemenea, sunt provocări legate de lucrarea de misiune în ansamblu: câmp vast de slujire, dar puțini lucrători și resurse financiare limitate în raport cu nevoile lucrării. Dar, deși am enumerat câteva din greutățile pe care le întâmpinăm, după ani în care Domnul ne-a pus lângă acești oameni, vedem creștini autentici binecuvântați și echipați spiritual pentru orice lucrare bună. Ceea ce am învățat cu siguranță este că bunătatea lui Dumnezeu este nelimitată, jertfa lui Hristos are putere să elibereze orice păcătos și Duhul Sfânt lucrează în inima care acceptă Împărăția lui Hristos.

În mod specific prin „Misiunea Speranța pentru Uganda” slujim în mijlocul triburilor Baciga și Batwa unde aducem Evanghelia

eliberatoare celor afectați de adicții precum: alcool, droguri și practici oculte, celor afectați de rănilile poligamiei și discriminării, dar mai ales afectați de neștiință spirituală și lipsa adevărului mântuitor. De aceea, viziunea noastră este să vedem cât mai multe inimi și vieți transformate prin Evanghelie.

Lucrarea concretă din cadrul misiunii în care suntem implicați constă în:

- vestirea Evangheliei în comunități neevangelizate; în prezent slujim în 5 sate cu peste 600 de membrii activi;
- activitățile de la Școala Duminicală aferente ariei de evangelizare unde sunt peste 1000 de copii care aud mesajul Evangheliei într-o formă adaptată nevoilor lor;
- derularea de programe pentru copii miercuri și sâmbătă;
- asigurarea prin școala misiunii a educației și asistenței gratuite pentru 280 de elevi și administrarea orfelinatului cu 83 de copii;
- funcționarea Școlii Biblice săptămânale pentru lideri și membri;
- susținerea de programe de rugăciune săptămânale;
- întâlniri săptămânale cu femeile din comunitate;
- construcția de biserici în Rubuguri și Nteko aflate în desfășurare;
- construcții de case pentru familiile nevoiaș;
- asistență medicală și dentară gratuită.

Pentru toți cei care simt cu această lucrare, care este o formă de ascultare a Marii Trimiteri poruncită de Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos (Matei 25:18-20), sunt câteva modalități prin care se pot implica. Suntem într-o luptă spirituală, de aceea este nevoie de rugăciune și mijlocire pentru echipa misionară, angajații misiunii și comunitățile din Uganda. O altă modalitate este implicarea prin sprijin financiar

pentru proiectele în derulare și acoperirea nevoilor curente de funcționare din cadrul misiunii care au fost prezentate mai sus. Pentru cei care au dorința de fi implicați direct, care vor să înțeleagă de aproape această lucrare sau care simt chemarea lui Dumnezeu pentru misunea transculturală și vor să exploreze acest domeniu al slujirii se pot face vizite și campanii de voluntariat pe teren. Domnul secerișului încă cheamă lucrători la secerișul Său (Luca 10:2). Îi îndemn pe cei care citesc să fie parte din această lucrare care aduce viață și mântuire prin credința în Domnul Isus.

Doresc pe această cale să mulțumesc Bisericii „Elim”, care sprijină cu credincioșie această lucrare grea, dar care este frumoasă și roditoare prin harul lui Dumnezeu. Sunteți în acest fel parte vie din trupul lui Hristos, care aduce lumină și speranță în locuri unde înainte domnea întunericul.

O zi de sărbătoare la Biserica „Elim”, Dumbrăvița

Aurel Perju

Duminică, 23 martie, a fost o zi importantă în istoria recentă a Bisericii „Elim” Dumbrăvița – o zi în care Cerul și pământul s-au unit într-o bucurie sfântă. Opt persoane au mărturisit public credința lor în Domnul Isus Hristos, încheind legământ cu El prin botezul în apă, conform poruncii Scripturii.

Služba a fost marcată de o atmosferă profundă de reverență și laudă la adresa lui Dumnezeu. Pastorul bisericii, fratele Adi Stupar, a fost cel care a slujit predicând Cuvântul Domnului, aducând un mesaj plin de putere și claritate, menit să întărească inimile celor prezenți și să sprijine duhovnicește pe cei ce au pășit pe calea credinței.

Acești opt candidați, care astăzi sunt parte din Trupul lui Hristos, devin frații și surorile noastre în Domnul. Ne rugăm ca pașii lor să fie mereu călăuziți de Duhul Sfânt, credința lor să rămână neclintită, iar viața lor să fie o mărturie vie – o lumină strălucitoare în întunericul acestei lumi.

Dumnezeu să-i binecuvânteze pe fiecare în parte, să le întărească umblarea cu El și să le dea harul de a persevera până la capăt, pentru a primi cununa vieții.

În fotografie de la stânga la dreapta: casierul bisericii Ilie Luță, diaconul Ionuț Buiciuc, pastorul Adi Stupar, prezbiterii Emil Șuticău și Aurel Perju.

Biserica Pentecostală „Emanuel”, Calacea

La circa 23 km de Timișoara în satul Calacea în urmă cu aproape 30 de ani Dumnezeu a hotărât să „aprindă o lumină” spirituală prin puținii credincioși pentecostali care locuiau aici, dar cărora li s-au adăugat, rând pe rând, alte familii mutate din diverse zone ale țării. Astăzi Biserica „Emanuel” Calacea numără peste 40 de membri adulți și peste 50 de copii. Cu toții ne bucurăm de slujirea copiilor și a tinerilor, dar și a slujitorilor veniți la noi din Biserica „Elim” Timișoara și din alte biserici.

În prima jumătate a anului 2025, în luna februarie, am organizat câteva seri prelungite de rugăciune în care mulți tineri au fost prezenți. Pe lângă alte cauze de rugăciune au fost momente de stăruință după umplerea cu Duhul Sfânt. Domnul a onorat credința și cererile unora dintre ei și au fost umpluți cu Duhul Sfânt.

În luna martie, trei zile au fost pregătite pentru vestirea Evangheliei. Au fost invitați oameni din sat: vecini și prieteni. Frații slujitori au predicat Cuvântul lui Dumnezeu și s-au rugat pentru cei cu nevoi speciale. Domnul i-a folosit într-un mod deosebit pe fiecare dintre ei.

Ca un rod al acestor lucrări, pentru că Domnul cercetează și

apoi lucrează cu fii care se supun, tinerii noștri s-au hotărât să se dedice mai mult Domnului și slujirii în biserică. Ne-am bucurat și am hotărât cu frații din comitetul bisericii ca la fiecare serviciu divin, duminica, dar și peste săptămână, cel puțin doi tineri să participe la timpul de rugăciune sau la predică.

Mulțumim Domnului, care își zidește Biserica Lui, o pregătește și într-o zi o va ridica în slavă.

Evanghelizare la Biserica „Elim”, Toager

Biserica „Elim” din Toager prin harul Domnului a organizat în luna martie din acest an două zile de evanghelizare cu frați invitați pentru slujire, la care au participat prieteni ai Casei Domnului din jurul satelor vecine: Cruceni, Foeni și Ionel.

Au fost două zile binecuvântate în care s-au cântat spre slava lui Dumnezeu cântări care au chemat la mântuire, iar cuvântul Evangheliei a fost rostit cu putere. Avem încredere că ce a fost semănat prin Cuvânt în inimile celor nemântuiți va

aduce rodul așteptat în ziua cercetării (1 Petru 2:12b).

Preconizăm în toamnă să mai organizăm o evanghelizare de stradă în cadrul căreia să avem invitată și fanfara împreună cu alți frați.

Ne rugăm ca Dumnezeu să-și binecuvânteze biserica Sa, să aducă trezire spirituală în Toager și în întreg județul, iar nouă să ne dea puterea să fim martori vii ai Săi.

Ziua Copilului la Biserica „Maranata”, Dinaș

O zi plină de bucurie, credință și aventură

Sâmbătă, 31 mai 2025, curtea Bisericii Pentecostale „Maranata” din Dinaș a devenit un loc al veseliei și al părtășiei. Zeci de copii au participat cu inima deschisă la o zi specială dedicată lor, presărată cu activități pline de energie, creativitate și lecții din Cuvântul lui Dumnezeu.

Printre momentele speciale s-a numărat „Ștafeta lui David” – un joc inspirat din Biblie, în care copiii l-au înfruntat cu bile de nisip pe uriașul Goliat, învățând despre curajul născut din credință. În contrast, „Pauza de poveste” le-a oferit o doză de liniște și reflecție, prezentând istoria profetului Iona într-un mod captivant și accesibil.

Împreună, am cântat, ne-am rugat și am sărbătorit dragostea lui Dumnezeu manifestată printr-o comunitate unită și caldă. Ziua s-a încheiat cu premii pentru „Cel mai bun coechipier” și „Eroul zilei”, o tombolă și o masă festivă în părtășie.

Mulțumim Domnului pentru fiecare zâmbet, fiecare moment de bucurie și pentru toți cei implicați!

Evangelizare și seară de tineret regională la Foeni

23 martie 2025

Adrian Iftimie

Una dintre marile nevoi din bisericile filii ale Elimului și în general din zonele rurale este prezența și implicarea tinerilor în viața de slujire a bisericilor din care fac parte. Un mod de a-i motiva și de a înlesni unitatea sunt seriile de tineret unde pot sluji împreună, se pot cunoaște și predicarea are în vedere tematici potrivite nevoilor lor. O astfel de inițiativă a avut loc în data de 25 ianuarie în biserica din Foeni, când s-a organizat o seară regională de tineret la care fratele pastor Marius Copil de la Oradea a slujit prin predicarea Cuvântului.

Alte momente de bucurie au fost cele două seri de evangelizare din data de 23 februarie și 23 martie. În prima seară de evangelizare fratele Petru Costea a slujit în cântare, iar fratele pastor Vasileică Bârsan a slujit prin predicare. În cea de a doua seară cei adunați s-au edificat în cântare împreună cu grupul Hristic, iar Evanghelia a fost propovăduită de fratele pastor Nicu Crețu.

Aceste seri de părtășie sunt un prilej nimerit în care slujitorii, împreună cu bisericile, pot lucra în unitate

întărind legătura frățască pentru ca Împărăția lui Dumnezeu să propășească în fiecare din aceste localități. De aceea, la aceste seri au participat frați și surori de la bisericile din localitățile: Ionel, Toager, Cruceni, Sanmartinu Sârbesc și Crai Nou.

Fie ca harul lui Dumnezeu să sporească în bisericile din această zonă a județului lăsând ca multe suflete să vină la mântuire.

Lucrarea de vindecare de A.J. Gordon

Recomandare

Cartea „Lucrarea de vindecare” este o explorare teologică profundă și curajoasă asupra vindecării divine, scrisă de Adoniram Judson Gordon, un teolog și pastor baptist de renume din secolul al XIX-lea. Lucrarea se remarcă printr-un echilibru între rigoarea doctrinară și experiența personală a autorului, care a ajuns să creadă cu tărie în realitatea vindecării prin credință, după o perioadă de îndoială.

Gordon pornește de la premise biblice solide, punând accent pe lucrarea răscumpărătoare a lui Hristos, care nu aduce doar iertare de păcate, ci și restaurare fizică. El argumentează că vindecarea este o parte inclusă în ispășirea realizată de Hristos și că aceasta poate fi experimentată de credinciosul care trăiește prin credință deplină. Autorul aduce exemple din Scriptură, din istorie și din viața contemporană a Bisericii, pentru a susține convingerea că Dumnezeu continuă să vindece și azi.

Stilul este sobru și pătrunzător, iar mesajul său provoacă cititorul la o relație mai profundă cu Dumnezeu, bazată pe încredere totală în puterea și voia Sa. Deși cartea poate ridica întrebări teologice pentru cititorii sceptici, contribuția lui Gordon rămâne relevantă în cadrul mișcărilor evanghelice și penticostale, unde vindecarea divină este considerată o lucrare actuală a Duhului Sfânt.

„Lucrarea de vindecare” este o carte care inspiră, provoacă și îndeamnă la o credință activă, înrădăcinată în promisiunile lui Dumnezeu.

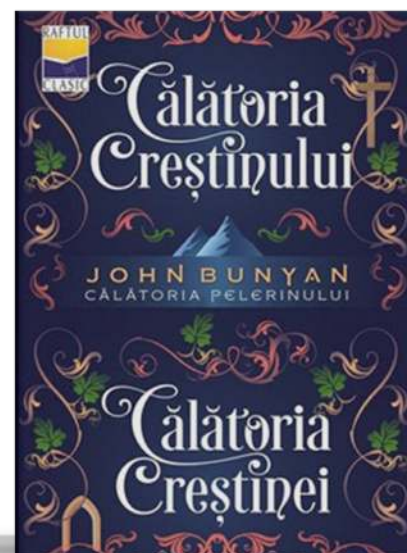
Călătoria Creștinului de John Bunyan

Recomandare

Cartea „Călătoria Creștinului” de John Bunyan este una dintre cele mai influente alegorii creștine din literatura universală. Scrisă în închisoare în 1678, cartea urmărește drumul spiritual al unui personaj numit Creștinul, care pleacă din Orașul Pierzării în căutarea mântuirii, având ca destinație Cetatea Cerească. Pe parcursul călătoriei, el întâlnește obstacole precum Tâlharul, Deznădejdea, Valea Umbrei Morții și Cetatea Deșertăciunilor, dar și ajutoare precum Evanghelistul, Bunăvoința și Speranța.

Romanul este profund simbolic, fiecare episod reflectând aspecte ale vieții interioare, ale luptei cu păcatul și ale încrederii în Dumnezeu. Deși limbajul este simplu și accesibil, ideile transmise sunt profunde și provocatoare. Cartea este nu doar o poveste captivantă, ci și un ghid spiritual, inspirând cititorii să reflecteze asupra propriei relații cu credința și asupra direcției în care își îndreaptă viața.

Valoarea literară și teologică a acestei lucrări a făcut ca ea să fie tradusă în peste 200 de limbi și să rămână relevantă până astăzi, fiind un punct de referință în literatura creștină și o sursă de inspirație pentru generații întregi.

1. Rebus

B	U	C	U	R	I	E	R	J	C	B	J	C
E	L	O	I	F	U	C	N	K	I	L	W	R
D	Y	K	U	C	B	A	T	X	N	Â	H	E
H	T	Y	Y	J	I	P	M	F	R	N	M	D
S	G	H	R	S	R	F	G	K	A	D	E	I
S	F	I	N	Ț	E	N	I	E	D	E	R	N
X	F	E	T	A	T	A	N	U	B	Ț	A	C
Î	N	D	U	R	A	R	E	J	K	E	T	I
S	D	E	I	N	E	R	E	M	S	M	R	O
J	F	Î	N	D	E	L	U	N	G	Ă	E	Ș
Z	X	R	Ă	B	D	A	R	E	J	L	I	I
Ă	Ț	N	I	T	Ș	O	N	U	C	E	R	E
L	O	R	T	N	O	C	O	T	U	A	X	C

bucurie, pace, iubire, îndurare, bunătate, sfințenie, smerenie, blândete, îndelungă răbdare, iertare, recunoștință, darnic, credincioșie, autocontrol.

2. Careu

- Pe deasupra armurii creștinul trebuie să aibă scutul **CREDINȚEI**.
- Pe cap el poartă **COIF**-ul mântuirii.
- Creștinul trebuie să lupte și împotriva **DUHURILOR** răutății.
- SABIA** este Cuvântul lui Dumnezeu.
- Îmbrăcămintea creștinului trebuie să aibă **PLATOȘA** neprihănirii.
- Mijlocul lui este încins cu **ADEVĂRUL**.
- Este **ÎNCĂLȚAT** cu râvna Evangheliei păcii.

A													
			C	R	E	D	I	N	Ț	E	I		
					C	O	I	F					
		D	U	H	U	R	I	L	O	R			
S	A	B	I	A									
				P	L	A	T	O	Ș	A			
				A	D	E	V	Ă	R	U	L		
Î	N	C	Ă	L	Ț	A	T						
B													

- Grădiniță
- Școală primară
- After-school

www.academiaelim.ro

0771 2995 494

contact@academiaelim.ro

Susține Biserica Penticostală „Elim” Timișoara

Scanează codul QR de mai jos și poți dona prin plată cu cardul online sau transfer direct.

www.elim.ro

De asemenea puteți dona în RON direct în conturile IBAN:
BISERICA PENTICOSTALA ELIM - RO47RNCB0249049283150001 - BCR

Biserica
Penticostală
Elim